Đã ảnh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Nhân loại vừa mất một chiến sĩ trọn đời đấu tranh cho tự do, nhân phẩm, hòa bình

THỦ-TƯỚNG NÊ-RU KHÔNG CÒN NỮA!

NĂM THỨ I — SỐ 48 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ SÁU 29-5-1964 (18 tháng 4 Giáp-Thìn)

Chính Luận

Tranh đấu cho Tự-Do Dân-Chủ tiến tới Thống-Nhất Hòa-Bình

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút: ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai — Sàigòn — Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn: TỪ-CHUNG

★ Thi hài Nê-Ru được hòa táng cạnh nơi hòa táng Thánh Cam-Địa.

★ Cả thế giới tỏ lòng thương tiếc.

TÂN ĐỀ LI. — Thủ Tướng Nê Ru đã từ trần hồi 2 giờ 30 chiều thứ tư (tức 4 giờ 30 chiều — giờ Sàigòn) sau 8 tiếng đồng hồ hôn mê vì cơn bệnh đau tim tái phát. Khi tin Thủ Tướng Nê Ru được loan báo trước Quốc Hội, nhiều nghị sĩ đã ứa nước mắt. Hàng trăm ngàn dân chúng Ấn được tin đã im lặng tự động điện hành quả tư đình nhà lãnh tụ quá cố để tỏ niềm đau buồn. Khắp thế giới đều thương tiếc.

Lễ hòa táng

Trong giờ bấp hối bên cạnh giường Thủ Tướng có viên y sĩ và ái nữ của ông là bà Indira đi từ Gàng đi. Chính phủ đã ban hành lệnh toàn quốc chịu tang trong 12 ngày. Thi hài nhà lãnh tụ được quàn tại vườn hoa tư đình để mọi người tới chiêm bái. Đám bà trẻ con và nhiều người khóc như mưa.

Lễ hòa táng thi hài nhà lãnh tụ có hành tại bờ sông Du-na, nơi trước đây đã hòa táng thi hài Thánh Cam Địa (ba năm sau ngày 30-1-48). Thủ Tướng Lâm Thời

Ông Nanda-đa, Tổng Trưởng Nội Vụ, được cử giữ chức quyền Thủ Tướng. Tân Thủ Tướng đã yêu cầu toàn thể các vị trưởng ở các ở bộ chức vụ. Đảng Quốc Đại hiện đang nắm quyền ở Ấn sẽ bầu ra Thủ Tướng chính thức và lập Chính phủ mới.

Theo dự luận thì ông Sri từ chối có nhiều hy vọng được kế vị ô. Nê-Ru.

Thế giới thương tiếc

Tin Thủ Tướng Nê-Ru từ trần

C xem tiếp trang 4

Thủ Tướng Nê-Ru

VĂN PHÒNG VIỆN HÒA ĐẠO

DỜI VỀ Trần-quốc-Toản

SÀIGÒN. — Nhân dịp Lễ Phật Đản 2508, Văn phòng Viện Hòa Đạo và các Tổng Vụ sẽ nghỉ việc từ 27-5 đến hết ngày 31-5-64. Trong khoảng thời gian nầy, Văn phòng

V xem tiếp trang 4

MẤT NEHRU, CHÍNH SÁCH TRUNG-LẬP CỦA ẤN-ĐỘ

CÓ CÒN CHĂNG?

● Chính sách quốc phòng và ngoại giao Ấn sẽ theo chiều hướng nào?

● Đảng Quốc-Đại liệu có qua khỏi được cơn khủng hoảng trầm trọng?

VĨNH BIỆT THỦ TƯỚNG NEHRU

Thủ Tướng Nehru từ trần, mọi vì nhân của Thế giới không cao nổi,

Thánh Cam Địa cũng đã từng phát ngôn Nehru là « con người ngọc ». (1)

Xuất thân từ một gia đình thượng lưu tri thức, tốt nghiệp tại Cambridge, con đẻ của Cách Mệnh Ấn chống đế quốc Anh đành đọc lập, chịu sự lãnh đạo của Gandhi, đã từng vào tù ra khám, Nehru là một nhân vật mà lâu lâu nhân dân chả đại nghĩ mới nên xuất được một lần.

Ông không những được lòng dân tộc Ấn, mà còn được cả thế giới quý trọng nữa.

Ai đã từng đọc qua cuốn tiểu sử của ông, hoặc đọc Tibur Mende tính hộp ông như là một lãnh tụ đương nên chủ thuyết « không nhân khôi » (2) đều phải công nhận rằng ông là một chiến sĩ hòa bình, suốt đời các cung tận tụy phục vụ chính quyền kẻ mạnh phải nể vì.

Giả thử như Ấn Độ không bị kẹt vào cái thế phải lo đối phó với hiểm họa xâm lăng từ miền Đắc, phải lo điều giải với quốc gia Hồi giáo em, thì có lẽ ông đã được thành thơi an dưỡng tuổi già nếu như thế thì chắc là ông cần đã thì giờ để lại cho nhân

A xem tiếp trang 4

Khi một lãnh tụ dân chủ rời chính trường

Nhà đọc tài Staline chết đi, Nga sô trải qua một cuộc tranh chấp quyền hành kéo dài ba bốn năm liền mới thấy Kin Xep lên hoàn toàn được Malenkov, Bulganine, Molotov, Joukov để cùng cố địa vị.

Ở Việt Nam, muốn chiếm đoạt quyền hành của Ngô Triều, quân đội đã phải nổ súng.

Nhưng ở Mỹ, khi cố Tổng thống Kennedy bị ám sát, phó Tổng Thống Johnson tuyên thệ để thay thế, sự chuyển tiếp êm ru.

Cũng thế, ở Ấn Độ, với chế độ dân chủ, người ta đã thấy ưu điểm của chính thể nội bại lên trong giai đoạn chuyển tiếp, sự là quyền Thủ Tướng về tay ông Tổng Trưởng Nội Vụ Nandan, mà chính quyền không vấp phải một vụ xáo trộn nào cả.

Chiếc ghế để trống

Từ cuối năm 1963, thế giới đã biết tăng sức khỏe của Thủ Tướng Nehru suy giảm. Ông đi đứng không còn mạnh dạn. Mỗi lần bước xuống xe là một lần lảo đảo chực. Đôi khi đang tiếp khách, ông ngồi gật ngủ, ở Quốc hội cũng thế, ông chăm chú vào những vấn đề trong chương trình nghị sự mà thôi.

Thế rồi ngày 7 tháng giêng năm 1964, ông bị một cơn đau tim nhẹ, liệt một cánh tay trái và từ nửa

M xem tiếp trang 4

QUỐC TRƯỞNG V.N. gửi điện chúc mừng QUỐC-VƯƠNG JORDANIE và Tổng Thống A-Căn-Đình

SÀIGÒN (VTX). — Trung Tướng Dương văn Minh, Quốc Trưởng Việt Nam Cộng Hòa, đã gửi điện văn chúc mừng Quốc Vương Jordanie Hussein I và Tổng Thống Á Căn Đình Arturo Umberto Illia nhân dịp lễ độc lập Jordanie và lễ Quốc khánh Á Căn Đình cử hành hôm thứ Hai 25-5 vừa qua.

Trung tướng Quốc Trưởng đã cầu chúc cho Quốc Vương Hussein I được hạnh phúc và nhân dân Jordanie được thịnh vượng. Trong điện văn gửi Tổng Thống Arturo Umberto Illia, Trung Tướng Quốc Trưởng đã chúc Tổng Thống thành công trong sứ mạng cao cả của Tổng Thống, và chúc nhân dân Á Căn Đình được cường thịnh.

T.T. Khánh chủ tọa Lễ mãn khóa 16 Sinh Viên Sĩ Quan Thủ-Đức

SÀIGÒN. — Sáng 27/5, lễ mãn khóa 16 sinh viên sĩ quan trừ bị gồm 1.576 sinh viên đã được cấp bằng tốt nghiệp quyền chỉ huy của Trung Tướng Khánh và được sự hiện diện của rất đông quan khách Việt Nam và ngoại quốc.

Trung Tướng Khánh đã đọc một bài diễn văn đại ý khen ngợi Bộ chỉ huy nhà trường và các sĩ quan huấn luyện viên, cũng như nhân nhủ các tân sĩ quan phải cố gắng góp phần vào công cuộc cứu quốc và kiến quốc.

Thái-Tử Sì-Ha-Núc không dám ngoan cố quá lố:

Cam-Bốt chịu để Liên-Hiệp-Quốc THỊ SÁT BIÊN GIỚI MIÊN-VIỆT

★ *Tổng-Thống Mỹ bàn việc Việt-Nam với các lãnh tụ đối lập*

★ *Nga-Mỹ cùng gửi khí giới giúp Chính-Phủ Phu-Ma*

HOA THỊNH ĐỐN. — Bạch Cung loan tin rằng hôi chiều thứ ba Tổng Thống Gian Xơn đã thuyết trình về tình hình Đông Nam Á, nhất là tình hình Việt Miên Lào, với các lãnh tụ Cộng Hòa tại Thượng Viện và thuộc 3 ủy hội chính của Quốc Hội.

Trong khi đó tại Hội Đồng Bảo An, Ba biểu Mỹ sắc nhận rằng Mỹ không có ý dùng bom nguyên tử ở Việt Nam như Thượng Nghị sĩ Gôn-ơ-te đề nghị.

Còn ở Cân-ơ-te thì chính cái chính-sách báo chí đã thuật sai lời ông cho thật ra ông không nói muốn dùng bom nguyên tử ở V.N. Tại đây ông vẫn khẳng khẳng cũng đi.

Cam Bốt có ý nhượng bộ

NAM VANG. — Hôm thứ ba, Quốc Trưởng Sì ha núc tuyên bố nói bóc chỉ tăng Cam Bốt không bắt bộ đề nghị nhỏ Liên Hiệp Quốc thị sát biên giới Miên Việt nhưng các sở phi sẽ do những nước đưa đề nghị ký chấp thấy.

Sì ha núc đã nhiệt liệt tán dương Pháp, Nga và Tiệp, và đã kích Anh vì Anh ủng hộ lập trường V.N.C.H.

Tuy vậy Sì ha núc vẫn giữ ý kiến trao việc kiểm soát biên giới cho Ủy Hội Quốc Tế kiểm soát đình chiến thành lập do hội nghị Giơ nơ ơ 54. Sì-ha-núc còn đòi mở hội nghị quốc tế mới về Lào.

Sì-ha-núc cũng đại diện kêu về việc nói lại hàng giao Miên-Việt.

Nga Mỹ giúp vũ khí cho Chính phủ Phu-Ma

SÀIGÒN. — Đài «T.N.H.K.» phát thanh sáng nay cho biết rằng Thủ Tướng Phu ma đã lên tiếng yêu cầu Nga và nhiều nước khác viện trợ quân sự cho chính phủ ông. Nga đã tiếp tục gởi đạn dược và các dụng phụ tùng máy bay để dùng cho các đụng cụ trước đây Nga đã viện trợ. Mỹ cũng gửi thêm máy bay chiến đấu tới Lào.

Góc lại

Vì thiếu chỗ chúng tôi tạm gác một kỳ đoạn tiếp bài « Luận bàn về Cách-Mệnh, Tôn-Giáo và Dân-Chủ thành thực cảo lũ cùng bạn đọc.

C.L.

THỦ-TƯỚNG KHÁNH ĐI ĐÂU KHÔNG DỰ LỄ PHẬT-ĐẢN?

45 CHÍNH TRỊ PHẠM QUỐC GIA ĐƯỢC PHÓNG THÍCH

SÀIGÒN.—(VTX) Ngày 26-5, Trung Tướng Nguyễn Khánh, Chủ Tịch Hội Đồng Quốc Gia Quân Lực kiêm Thủ Tướng Chính Phủ Cách Mạng, cùng với các Tổng Trưởng, Bộ Trưởng đã Côn Sơn để chúng kiến lễ trả tự do cho 45 chính trị phạm quốc gia, trước đây bị chế độ cũ giam giữ tại đây.

Trung Tướng Thủ Tướng đã nói rằng Trung Tướng đã phải đưa đến đây trả tự do cho các chính trị phạm đang trong ngày Phật Đản, và theo quan niệm từ bi hỷ xả của Đức Phật. Trước cũng chúc, hoặc sinh cùng các chính trị phạm của chế độ trước, Trung Tướng đã hay vì lòng vui sướng đến đây thăm viếng những nhân viên Quân Cảnh và đất liền, « đang phục vụ tại một nơi đường như bị cô lập trên hải đảo xa » và bày tỏ lòng ưu ái đối với họ.

Với những người sắp được « tái lại tự do, Trung Tướng Thủ Tướng đã khuyên họ hãy bảo vệ và nuôi dưỡng tự do quý báu ấy.

Trung Tướng nói tiếp rằng « theo ý của chúng tôi, của toàn thể Hội Đồng Quân Đội Cách-

B xem tiếp trang 4

Khán giả túc cầu tiếp tục nổi loạn

LIMA (Reuter). — Nhiều vụ bạo động lại xảy ra tối qua ở Lima. Cảnh binh phải bắn chỉ thiên và tăng đạn cay nhỏ để giải tán sinh viên phản đối sự « quá hàng hải » của cảnh binh trong việc đàn áp các vụ bạo động hôm chiều nhưng vẫn quan trọng khiến 350 người thiệt mạng.

« Mặt khác đã xảy ra nhiều vụ lộn xộn tại các khu vực trong thành phố. Cảnh binh đã bắt nhiều người.

Viện binh được gửi đến vào đúng trường quốc gia, nơi xảy ra các những vụ lộn xộn hôm chiều và sau khi có tin loan hàn đăng những kẻ gây rối mưu toan cướp phá văn phòng Tổng cuộc túc cầu Peruo.

Tại nhiều nơi trong thị đô thành viên nêm đã và đáp của kháng.

Đọc nơi trang 3

HÔM NAY DÂN CHÚ VÀ ĐỘC TÀI QUA LỊCH SỬ của B.S. Nguyễn Hữu Phiếm

NGÀY MAI GÓP Ý KIẾN VỀ ĐẠI HỘI VĂN HÓA

Đọc bài Thắc mắc khiêu nại

CỦA PHỤ HUYNH THÍ SINH TỨ-TÀI Ở NHA-TRANG

DO ĐÂU CÓ SỰ LẦM LẪN TRONG ĐỀ THI TỨ TÀI BAN B.?

Kính thưa Ông Chủ Nhiệm,

Chúng tôi một số phụ huynh học sinh Đệ Nhất Ban B. của trường công lập cũng như tư thục tại Nha Trang, là thí sinh Tứ Tài toàn phần Ban B. (Ban Toán) khóa ngày 20-5-1964.

Trân trọng thỉnh cầu Ông Chủ-Nhiệm vui lòng giúp chúng tôi giải tỏa một thắng chướng với ý nghĩa sau đây: Ngày 21-5-64, toàn thể thí sinh ban B tại Nha Trang nhận được đề thi toán (Đề thi đính hậu) ngay vào giờ và lớp; như các chiến sĩ người mặt trận, thí sinh tìm đủ mọi cách để chiến thắng, tập trung mọi khả năng để làm bài, nhưng thất vọng ngay từ câu 2 của Bài Toán.

Sau hai giờ trôi qua, Hội Đồng Giám Khảo báo cho thí sinh biết rằng: (Trong bài toán ở câu 2, phải bỏ chữ «TÉC» (bên dưới) vì tiêu đề và điểm số sự khác biệt rất quan trọng.

E xem tiếp trang 4

Toàn thể Sinh-Viên Quốc gia Âm Nhạc-Kịch Nghệ LẬP KIẾN NGHỊ

SÀIGÒN.—Toàn thể sinh viên quốc gia âm nhạc và kịch nghệ Sàigòn vừa lập một bản kiến nghị gửi hay điểm như sau đây để xin Thủ Tướng Chính phủ giải quyết: « nâng trường quốc gia Â.N.K.N lên hàng cao đẳng chuyên nghiệp trên thực tế cho những sinh viên tốt nghiệp trường Q.G.Â.N.K.N. được coi trọng đương với tư tài I: giải quyết thỏa đáng cho những sinh viên tốt nghiệp để trách nạn « tốt nghiệp rồi thất nghiệp »; cải tổ chương trình dạy nhạc trong bậc trung học; Bổ nhiệm sinh viên tốt nghiệp trường Q.G.Â.N.K.N. làm giáo sư nhạc tại các trường trung học công lập; có quy chế lương bằng tổ tăng khi sinh viên Q.G.Â.N.K.N. được bổ nhiệm; dành mọi ưu tiên cho sinh viên tốt nghiệp trường Q.G.Â.N.K.N. trong việc bổ nhiệm giáo sư tại các trường công lập.

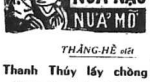

NỬA NẠC NỬA MỠ

THẰNG-HỀ viết

Thanh Thúy lấy chồng

Mới bạn đọc viết thư hỏi Hề tôi, đại khái như sau:

« Được biết ông cũng hay giảng giải những cái hay cái lẹ, cái sướt, cái buồn để cho độc giả... cũng cười!, tôi có một điều hơi thắc mắc nhờ ông « vàng nhỉ » hay lên tiếng trong mục « nửa nạc nửa mỡ » giảm cho.

« Số là ngày thứ hai 25-5-1964 vào lúc... chiều chiều; trong bản tin của Đài Sàigòn, có loan một tin sốt dẻo... « ngày 27-5-64 Nờ-ca sốt Thanh Thúy sẽ kết duyên cùng... một Đại Úy »... (mà tôi quên tên).

« Trước tin mừng đó chúng tôi cũng rất chú ưa mừng nhưng hơi thắc mắc là không hiểu cái tin mừng đó do đài « loan », Nờ-xướng ngôn viên đọc hay là do chính cô Thanh Thúy nhờ đó... bảo cho toàn thể thính giả xa gần của đài cùng mừng, cùng biết cô cũng... hỉ hả (phải không ông) »

Thực ra, việc trả lời không phải là việc của... Hề tôi. Tuy nhiên, nên biết rằng tên giảm đến đài phát thanh Quốc gia vốn là chỉ nhằm một tờ báo xi la ma, Hề tôi đoán là bạn sẽ trả lời đợi khát như sau:

— Bên Tây bên Mỹ, cô sĩ là « một cái gì » trong xã hội, cho nên cái việc nữ ca sĩ đi lấy chồng cũng là một cái tin cần phải loan.

— Thanh Thúy vốn cô hát ở đài phát thanh, cho nên cần loan tin đó cho thính giả và cũng như cô sau nhờ số loan hết các tin cô đính đến tới tất cả các nơi nghe ở các chân trong đài Sàigòn, Kiến Hòa, Huế, Quảng Ngãi, Xuân Lộc, Xuân Tiến, Duy Khánh, Hoàng thì Thư, Nguyên hòa Thắt, Nguyên Chân, Lê Liên v.v.

— Báo Điện Ảnh loan được tin lấy chồng lấy sự của giới cô sĩ thì đài phát thanh quốc gia loan cũng đăng cho vui!

N xem tiếp trang 4

THEO VC VỀ KHÁO CỦA BỐ VỢ, BỊ VỢ BẮN NGÃ

TÂY NINH. — Phan văn Nờ (28 t) ở xã Phước Chỉ, cách đây hơn 2 năm đã đi theo V.C, đêm 23-5, lần tăng vài đồng bọn vác súng về bắt cha vợ bắn phải đưa cho hắn 5000 đ. mua "la đô" nghe đó buôn. Ông già vợ hắn không đưa, còn mắng thằng nầy. Tên Nờ vẫn đang bắn cha vợ. Nhưng trong lúc hắn cho ở trong nhà, vợ Nờ đã cướp được khẩu súng lục của hắn và bắn hắn ngã quỵ. Mấy tên kia vội bỏ chạy.

(T.T.)

6-6-64 BẾN TUẦN SẢN SÂN KHẤU RA MẮT BẠN ĐỌC

SÀIGÒN. — Chúng tôi vừa được tin bến tuần sản « SÂN KHẤU » do ông Lê Văn Lâm chủ nhiệm sẽ phát hành số đầu vào ngày 6-6-64, và từ sau số phát hành vào hai ngày thứ Tư và thứ Bảy mỗi tuần; giá bán 5 đồng. Sân Khấu là một bản tuần sản độc biệt phân ánh mọi hoạt động của các bạn nhà sân khấu Việt Nam và quốc tế. Xin chúc đồng nghiệp « Sân Khấu » thành công trong mục đích phát huy văn hóa và nghệ thuật và sân giới thiệu cùng độc giả bốn phương.

TRỘM GIẦY Ở CHÙA XÁ LỢI, 2 KẺ BỊ BẮT

SÀIGÒN. — Đêm 26-5, thừa cơ hội nhiều Phật tử đến chùa Xá Lợi đọc lễ Phật Đản; Hà-ngọc-Ph. (27 tuổi) và Lê-đình-H. (53 tuổi) đã vào chùa và giải 2 kẻ trộm giầy đến cảnh sát.

(D.L.)

NHẬU XONG CƠN ĐẬP PHÁ QUÁN RỒI BỎ CHẠY

SÀIGÒN.— Lúc 1 giờ sáng 27-5, có 5 người ăn mặc bình bao kéo nhau vào quán S.F. ở đường Hai Bà Trưng do ông L.A. làm chủ, kêu rượu uống hết 200 đồng, rồi bỏ đi mà không nói chuyện gì đến tiền nonỉ cả. Chủ quán cùng thanh niên đó thì 5 người sợ quay lại đập phá quán nên bỏ chạy thì thôi. Sáng hôm sau khi chủ chỉ cho biết đi tính cảnh sát.(S.S.)

LÍNH MIỀN VƯỢT BIÊN GIỚI CƯỚP CỦA?

LỘC NINH.— Khoảng 9 giờ tối 24-5, có một toán người vũ trang đầy đủ kéo vào ấp Tân Sinh xóc Bình-Ten-Ma cách đồng bào Thượng thuộc xã Lộc Hòa, tỉnh Bình Hòa, cách biên giới Việt Miên vệ hướng Tây Bắc độ 6 cây số. Sau khi bắn phá một hồi, bọn này chia nhau đi lục soát cướp đoạt lúa gạo, gia súc chừng với 40 con trâu bò, rồi rút về phía biên giới. Theo ý điều tra của nhà chức trách địa phương thì bọn người vũ trang là lính Miên người biên giới sang cướp phá.

(P.V.)

Quê hương

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC NGÀY THỨ SÁU 29-5-1964

(TRƯA : 13 giờ đến 15 giờ — CHIỀU : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Nguyễn-văn-Phiệt	257, đại-lộ Lê-thái-Tổ	Chợlớn
B.S.	Đỗ-quốc-Châu	397, đại-lộ Đồng-Khánh	Chợlớn
Nờ B.S.	Nguyễn-văn-Hanh	68, đường Hiến-Vương	Sàigòn

LƯỚT TRỜI TUY THƯA NHƯNG KHÓ LỌT

SÀIGÒN.— Cách đây 12 năm, Nguyễn thị Ngh. đã đăng đao trảm cắt đốt cuống bọng người nọ nuôi tên là Lê thị Phước (36 tuổi, ở đường Lạch Chay Hải Phòng) trong lúc bà chạy bán gần 100 ngân đồng bỏ trốn mất. Nội vụ đang được nhà chức trách Hải Phòng điều tra thì sáy ra phong trào đi cư. Trường đưa vụ án đành bấy bỏ nào ngờ chiều 25-5, bà Nguyễn thị Nữa (con gái cụ Phước, ở đường Đình tiên Hoàng) đi chợ ở Công trường Lam Sơn thì trông thấy người cơn mười vô lại, bà liền kêu lính bắt. Bà Ngh. không nhận ngại tại lắt. Nội vụ cho đang được điều tra.

(S.S)

ÂN MẠNG RÙNG RỢN: VỢ LÓN CHÉM VỢ BÉ CHẾT

TÂY NINH.— Cụu Nguyễn văn H. (22 tuổi, tài sĩ ở ấp Châu Vi lấy thêm cô vợ khác tên Võ thị Tr. (18 tuổi ở Gò Dầu Hạ). Cô L. hay biết vì nhiều lần khuyên chồng nên chấm dứt, nhưng cụu H. không nghe. Hôm 25-5, cụu L. lái xe lên Sàigòn và mang cô cả Tr. theo, cô L. hay biết theo dõi và mò đến nhà trong lúc cô Tr. và cụu H. đang ăn gỏi. Tức giận, cô L. cầm dao chém tối bụi lên người cô T. Sau đó, vợ chồng cụu H. toan chở cô Tr. vô Gò dầu hạ cứu cấp. Nhưng đọc đường thì cô Tr. tắt thở. Không kiên nghĩ sau, cô bắt vợ chồng cô H. giữ nhau đến bót nộp mình. Nội vụ được giải tới Biện lý cuộc sáng 27-5, và tối phạm bị tạm giam ngày sau đó.

(Tr. Kh)

BIỂU TÌNH TRƯỚC TÒA ĐẠI SỨ PHÁP

SÀIGÒN.—Hồi 6giờ30 sáng 28-5,một cuộc biểu tình của anh emthương cơu của Đại sứ Pháp, 27 đường Hồng Thập Tự Sàigòn. Mục đích yêu cầu Chánh Phủ Pháp phải tiếp tục trả hưu bổng cho thương binh V.N, sống 400 gia đình thương phế binh V.N. và tế cấp trước đây bằng số đó phế binh V.N. quá cũ và vô nhân đạo.

TÀI NẠN LƯU THÔNG, 2 NGƯỜI CHẾT THÂM THIẾT

BIÊN HÒA.— Tối 24-5-64, chiếc xe vận tải số NDC-324 do tài xế Nguyễn văn Giai (58 tuổi) lái, chở hàng hóa từ Vũng Tàu chạy về Biên Hòa, khi đến ấp Gò Dầu quận Long Thành, rồi ra lấy tay lái cán ông xe đò số EC-0638 chạy từ Long Khánh về Biên Hòa; khi chạy tới xã Dầu Giây, không may cán em Võ văn Mót (6 tuổi) bị vô chết thảm thiết.

(T.H)

KHÁM PHÁ 1 TỔ CHỨC V.C Ở ĐÔ THÀNH

SÀIGÒN.— Hồm 26-5 nhà chức trách Đô Thành vừa khám phá được 1 tổ chức Việt Cộng chuyên môn phá hoại ở Sàigòn. Tên đầu xỏ của tổ chức Việt Cộng bị bắt hồi 9 giờ đêm 26-5 là Trần văn S., 40t, ngụ tại con của S. là Trần quang S. 15t, Nguyễn văn H. 35t, nhà ở đường Tân thất Thuyết, Nguyễn T. 17t nhà ở đường Lê quốc Hưng, Nguyễn văn Ba 18t nhà ở ấp Tây Ba Phú Nhuận. Nguyễn văn B. 37t nhà ở bến Vân Đồn Tất cả 6 tên

VÌ MỚ TÓC MẤT CÁ VỢ LẪN TÌNH NHÂN

TÂY-NINH.— Hôm 25-5, trong lúc cụu Hồ văn L. (24 tuổi, ở bến đò xã Lộc Giang, Trảng Bàng) đang cắt bánh hỏi lỉ tại một người lạ mặt đến hiếu một mớ đồ. Khi cụu L. mở ra thì mới hay trong đó có một bó tóc, 1 cơm dao và một bức thư. Dư luận cho biết, trước đây, cụu L. và cô Th. yêu nhau tha thiết, nhưng không hiểu vì sao cụu L. lại đi lấy người khác. Cô Th. hay tin liền gởi món quà nói trên cho cụu, cho cô thì hãy làm lễ tử đường.

(T.T.)

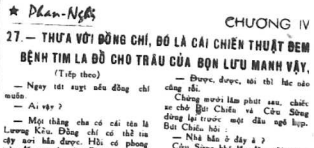

Mông dưới

★ *Phan-Nghĩa*

CHƯƠNG IV

27. — THƯA VỚI ĐỒNG CHÍ, ĐÓ LÀ CÁI CHIẾN THUẬT ĐEM BỆNH TIM LÀ ĐỒ CHO TRÂU CỦA BỌN LƯU MANH VẬY,

(Tiếp theo)

— Ngày tết sượt nếu đồng chí muốn

— Ai vậy ?

— Một thằng cha cố cái tên là Lương Kim Đăng chỉ có thể ra cây ngơ kẩn được. Hắn có phong trào đấu tranh của Phật giáo, hắn đã bị bắt cùng với ngày tết và tội mang bánh mì gió chả vào trấp tế cho một số Phật tử bị giam lỏng ở trong Chùa.

— Chúng ta có thể đi ngay được chứ ?

— Được, được, tôi thì bắc nào cũng tốt.

Chừng mười lăm phút sau, chiếc xe chở Bùi Chiếu và Cửu Sông đừng lại trước một dãy nhà lụp. Bùi Chiếu hỏi :

— Nhà hắn ở đây à ?

Cửu Sông bắt lắc đầu rồi nói :

— Cả bọn chúng nó, vẫn giả vờ thường hay tức trực ở đây. Đừng chỉ sẽ có một cơ hội tốt để gặp đồ ở một anh nhà.

— Không phải nhà thì là một cơ gác sau ư ? chẳng hạn.

— Thưa không, một cái phương ra thì mới đúng. Đừng chỉ sẽ chứng kiến một vụ thôi kín Ân đó, mới vụ bắn khẩu, một vụ bắt tù phạm gì đó.

— Mấy người đó kỹ cực nhỉ ? Sao lại cứ phải hết thì mới viết được ?

— Mới đúng là một sự « đưa, sau thành một thứ quen không bỏ được » mà người ta gọi đó là nghiện.

T xem tiếp trang 4

TIN TỨC

8-7-64 XỬ ĐẠI-ÚY CỪ

nguyên Quận-Trưởng Gò-Dầu-Hạ

SÀIGÒN.— Một nhân vật được đây sự tố cáo của một số tạm nhân trong vụ Gò dầu hạ, với cơ quan hiến trách nên Đại uý Lê văn Cừ, nguyên quận trưởng bị bắt điều tra và bị tống giam luôn vì 3 tội phản lực, hối lộ và giam người trái phép. Nội vụ đã ra tòa quân sự sáng 27-5-64, nhưng vì thiếu chứng cớ nên Chánh tòa đã tuyên định lại 6 tuần để tìm gọi nhân chứng. Như vậy vụ án đã đưa ra xử trước phiên ngày 8-7-64. Hai bậc sư cả Đại uý Cừ có cam kết bảo lãnh cho Đại uý ngoại hàm tạm không giam được chấp nhận.

Từ Nhà kho Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ nguồn Chiếu Đăng)

★ Tiểu thuyết rút ngắn

CỦA

Françoise Sagan

HỒNG-DƯƠNG

★

IV

Qua khỏi đài và zăm. Một cánh đồng cỏ chạy dài xuống tận bờ sông Vegne, với giòng nước rộc rách qua lớn sáy, mình biết, giờ, in bóng những cành chim nhạn lướt mau và những cây bạch dương liễu rủ là bên bờ. Phong cảnh này tôi đã quen biết từ lâu : nay vẫn chẳng thay đổi gì.

Kỳ thứ nhất tôi trối chẳy như cá phép la. Mẹ tôi đã mất một người con trai cách đây mười lăm năm, trong một hoàn cảnh bi thảm, và khiến bà mang thêm các bệnh hay hết hoàng Bên trong những bức tường xây sự buồn tẻ chợt mang một chất vị hiếu thảo. Cha tôi bước đi cũng phải rón rén.

Trang đã viết thư cho tôi. Chàng gởi cho tôi những ít thư hơi khác lạ rất rõ, đầy những lời lẽ bóng gió tới đêm cuối cùng chúng tôi ngồi với nhau. Tôi cố tìm hiểu xem chàng định làm chi gì. Cuối cùng tôi biết ra rằng chàng muốn xem vào giữa chúng tôi, như một sự đồng lòa sống sẽ, sự lượng ân. Chàng tìm một cái gì để gắn bó hai đứa tôi. Thoạt đầu tôi giận chàng đã làm cho tôi rắc rối thêm câu chuyện, mà từ trước, vẫn là sự sung sướng nhất, trong sạch nhất, nhưng tôi đã không hiểu rằng, trong cái trường hợp, người ta đã tìm bắt cứ cái gì, dù là tệ nhất, hơn là sự cho đợi, sự bình phẩm. Và với chàng, sự cho đợi, sự bình phẩm chịch là sự kiện tôi không yêu chàng nữa. Ngoài ra tôi của hiểu rằng chính thật là chẳng tiếc rẻ tôi chỉ không phải nuối tiếc cái *chung tôi*, bởi vì đã không con cái *chung tôi* từ một tháng nay, và điều đó càng làm cho tôi khổ tâm hơn.

Suốt cả tháng không có tin gì của chú Lực, trừ một tấm bưu ảnh của Phương, có cả chữ ký của chú. Tôi thấy thành đã nhắc lại với chúng hãy đợi qua ngốc tăng thì không yêu chú ; chúng cố là tôi không đau khổ vì sự thiếu vắng đó. Tôi đã không nghĩ đến nếu qua thật tôi không yêu, thì tôi không có cái vẻ đau chẳng như hiện giờ.

Vì lại tôi yêu cần nhà này, nơi mà lẽ ra tôi phải thấy buồn bội. Ở đây tôi cảm cũng có bực bội thật, dễ chịnh, song là cái bực bội thú vị, cho không sầu bỗ, như với những kẻ ở Ba Lê.

Thế rồi một hôm tôi bỗng nhận được một là thư của chú Lực : Chú sẽ tới tăng chết sẽ tới Avignon ngày 22 tháng mười. Chú đợi tôi ở đó, hoặc một tả thư của tôi. Tôi quyết định là chính tôi sẽ tới đó. Tôi viết thư cho Trinh hẹn gặt cho tôi một là thư giả mới tôi tới chơi với nàng.

Ngày 21 tháng 10, tôi lên tàu đi Avignon. Ba mẹ tôi tiễn tôi ra tận ga. Lúc chia tay, tôi đã khóc, mà không biết tại sao. Tôi tới Avignon gần chín là với tất cả sự phòng ngự, và vẫn trạng thái thản thiên không may yêu rõ trước một cuộc hẹn bu tình ái gì lạ lùng. Tôi đi với chú Lực không phải vì chú yêu tôi, cũng không phải vì tôi yêu chú, mà vì chúng tôi cùng nhớ một người, vì chúng tôi sẽ nhau.

Nhưng chú Lực một lần nữa đã làm tôi ngạc nhiên. Chú đón tôi ở ga, vẻ lo lắng, và khi thấy tôi, vẻ mặt tươi vui hẳn lên. Xe của chú đỗ ở cửa ga. Chú quăng ra lí của tôi vào phía sau và rồi chúng tôi lên đường. Chú bảo chú đưa tôi đi xem hiên : con đường thật là đẹp, đợy bóng cây. Tôi tự nhủ «Bây giờ ta đã sợ rồi đây». Và cái đó chẳng khiến tôi lâm sao cả, chẳng có gì cả. Tôi quay sang xin chú điều thuốc. Chú cười :

— Đệ chịu cho ?

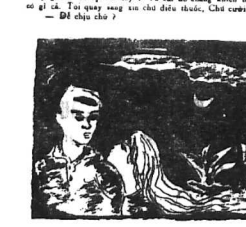

Tôi cũng cười :

— Vâng, đệ chịu lắm. Chẳng chỉ hơn tự hỏi là chẳng làm gì với chú, thế thôi.

— Chẳng chả làm gì cả, chẳng hút thuốc, chẳng đi dạo, chẳng tự hỏi liệu rồi chẳng có khó chịu không. Chẳng không muốn chú hôn chẳng ư ?

Chú ngừng xe lại, tôn lấy vai tôi và hôn tôi. Giữa chẳng tôi, đó là lần đầu tôi biết ơn chú. Tôi Saint Raphael, chú chỉ ngồi tay vẫy phía trước và nói :

— Đó, hiền kư kia.

Và chẳng tôi cho xe chạy chầm chậm trong hoàng hôn, một hiền nhịp dần cạnh chẳng tôi và chuyện sang mùa xuân. Tới Cannes, chú Lực ngừng xe trước một khách sạn lớn. Chú thuê một phòng Cần phòng rộng, gần như trống trải, với hai giường cách xa nhau. Chú Lực xem một cái nhìn quanh phòng với vẻ hài lòng, và nghiêng mình ra bao lơn.

— Lại đây xem chẳn.

Tôi tỉ khuya tay cạnh chú, cách một khoảng khá khá. Tôi chẳng có một chút ý thích nào nhìn qua vừa sổ cũng như trong bao qua thân với người đàn ông mà tôi chưa biếu gì chẳng. Chú liếc mắt nhìn tôi rất nhanh.

— Nào nào, chẳng lại trở về cái tin buồn đó! Thôi vào tắm đi một rồi ta đẳng nắng một lý với chẳng.

Chú nói có lý. Thay quần áo xong, tôi ra đứng cạnh chú với một lý tưởng tiêu tan, ca người với chú hết mình về cái phòng tắm và biển ?

Bữa ăn tối vui vẻ. Chẳng ai nói chuyện về Trang và Phương. Tôi mong là sẽ không gặp Trang, nhưng chú Lực nói rằng thế nào rồng cũ kỉ thấy và về kể lại với Trang và Phương, và chú nói là chú sẽ lấy. Thoạt đầu chẳng có cái gì đã biểu lình vì tôi. Tôi cũng nói với chú là tôi rất thích cái lối kỳ sự của chú :

— Như thế thật là dễ chịu. Chú quyết định chuyện nay, chú làm, và chẳng nhận một hậu quả, chẳng sao.

—Chẳng muốn chú sự cố gì mới được chứ ?—*Chả nói nói mặt sẽ buồn buồn khác lắm*—Trang sẽ không giết chú, Phương sẽ không bỏ chú. Chẳng sẽ không yêu chú.

Tôi đáp, hơi mỉch lòng :

— Cô thể là Trang sẽ giết chau. Chính chú đã nói với chau, những kẻ đó cũng khó chịu hơn nhiều.

— Chau nói có lý. Nhưng mà khoyn rồi, thôi ta đẳng đi ngủ chau.

Chú nói câu nay một cách rất tự nhiên. Những nhà đó thoại rằng chẳng tôi không có gì là đam mê cả, nhưng cái câu " Thôi ta đẳng đi ngủ chau " tôi thấy hơi có vẻ lố nhăng. Sự thật thì tôi sợ, rất sợ từ đêm nay trở đi. Tôi vào buồng tôi thay bộ áo ngủ. Khi tôi vào phòng thì chú Lực đã nằm trên giường. Chú đang hút thuốc lá, mặt quay ra cửa sổ. Tôi trước mình nằm vào cạnh chú. Chú đưa một tay vế phía tôi, nắm lấy tay tôi. Tôi run người.

— Bà ngày rồi bộ đã ngủ nay đi, cô bé không, chẳng sẽ làm nó rách bết ra bây giờ. Đêm nhớ thế nay mà chẳng lạnh ả ? Chẳng đêm sao ?

Chú đưa tôi vào lòng.

— Tất cả những cử động của chú trở nên một sự êm dịu vô cùng. Chú bình thản bên lòng vai tôi, lên mái tôi. Tôi chỉ mong trời sang ngày.

. . . . . Chú vuốt ve tôi và tôi bồn lên cổ, lên ngực chú, lên tất cả những gì mà tôi có thể chạm tới ở cái bàng đó, đến trên nền trời ngoài khung cửa sổ. Thế rồi , thế rồi tôi không thông thấy chú nữa, cả không trời Cannes. Tôi chết, tôi sắp chết và tôi không chết, nhưng tôi ngất lịm đi...

Người ta vẫn thường nói với tôi là sáng với một kỉ nào đó là chuyện rất khó. Tôi có ngủ tôi, nhưng thật sự tôi không cảm thấy điều đó, trong khoảng thời gian ngắn ngủi với Lực.

Nhưng liệu tôi có thể thấy là khó sống với một kẻ như chú Lực chăng, khi mà chú không nói gì to chuyện cả, không hỏi gì tôi (nhất là không hỏi tôi : chẳng nghĩ tới cái gì ?) Và chẳng có vẻ hài lòng ít tệt về sự cố mặt của tôi bên chú, và cũng không đòi hỏi gì Chẳng tôi cũng cố chẳng một buổi đi cùng có những thói quen giống nhau, và cũng một nhịp sống như nhau. Chẳng tôi là bạn, nhất tính. Đôi khi, trong tay chú, trong cái sự dịu dàng bao là ấy, tôi đã thèm muốn nói với chú Lực hãy yêu em chẳng là hãy thử, hãy để chẳng ta như xem sao ». Nhưng tôi đã không nói. Tôi chỉ bồn lên trên chú, mắt chú, mũi chú, tất cả những gì là nên trên khuôn mặt mới đó, khuôn mặt linh động đó mà tôi chẳng thể nhìn thấy rõ trước đó mắt. Chú cũng cần khiến tôi khám phá được chính thân thể tôi. Ấy vậy mà sự liên hệ giữa chẳng tôi lại không phải là được vọng, mà là một cái gì khác cơ, một thứ đồng lõa tôi ác trong sự mở mắt của những hài kịch, sự mở mắt của đanh tự, sự mở mắt không bưng khăng kín.

Sau bữa cơm tối, lần nào cũng tôi cũng cái quan trọng quen thuộc. Ở đây có một bàn nhạc nhỏ, khi mới tới chú Lực đã yêu cầu bọ chơi bản *Lone and Sweet*, mà tôi đã nói với chú. Chú quay lại tôi tôi có đồng đã là bản tôi muốn nghe thông. Tôi bảo đúng. Chú hiểu nó có khác tôi như tôi Trang không. Tôi gật đầu đáp là hơi hơi.

— Thế thì khác chứ. Ta tìm một xem khác — *Chú nói.*

— Tại sao lại thế ?

— Khác nào người ta có một liên hệ tình cảm, thì phải chọn một bản nhạc riêng, như thế nào, và một thứ nước hoa, và những khởi điểm, cho riêng lại.

(CÒN TIẾP)

LNV : Lực và Linh chỉ là chú cháu hờ, không hề con gì cả.

Quý bạn muốn CHÍNH - LUẬN
MỖI NGÀY MỘT MẠNH
xin đừng mướn báo Chính-Luận

BÓNG TỐI

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ NHỨT CHƯƠNG V

Ông Phúc Thuận và ông Thanh Được

SỐ 48

Truyện dài của PHI-LONG

— Thế sao em đi ? Còn anh thì sao ?

— Em đi không phải vì giận anh, mà để được đi với anh.

— Anh chẳng hiểu em nói gì.

— Chẳng có đi nghĩ anh đâu cả. Ta làm lễ thành hôn với nhau ở chỗ ta ly não mà ta sắp đến. Anh hiểu rồi chứ ?

— Em điên quá.

— Không điên đâu anh. Em ngày nay ngày lắm.

— Ông bầu đâu cho chúng ta đi như vậy ?

— Ông ta tăng cố sinh là chẳng ông ta tiếp nhận là chẳng Phương ông ta không làm vậy vì chẳng ta sẽ trở lại làm ông ký.

— Em suy nghĩ lại đi.

— Không nghĩ gì cả. Con anh chịu đi không ? Hay em đi một mình ?

Trần Dũng bối rối :

— Tại sao ta phải đi mới xa làm lễ thành hôn được ? Tại sao ta không ở đây ?

Văn Phượng ngồi lên chăng :

— Như thế anh không muốn đi với em. Thế là hết. Em kể như ta từ biệt nhau.

Trần Dũng biết phải chiu Văn Phượng mới yên, chẳng nói :

— Thôi thì tùy ý em. Em muốn sao, anh cũng theo ý em.

— Vậy anh sắp áo quần vào ta ly đi. Chẳng ta đi ngay bây giờ. Em bảo thầy Lượm đi mười xe rồi.

— Không ai như em. Em suyết định quá đột ngột.

— Em chẳng bao giờ bực bội mình vậy quanh ta. Chưng ta chỉ hiểu là toàn sự khổ, ta chưa có hạnh phúc hoàn toàn bên nhau.

Chưa bao giờ chúng ta được khám rạng đê ngồi riêng với nhau, chỉ sống cho nhau thôi.

Trần Dũng không cãi nàng, chỉ nói tuổi thơ :

— Thì chẳng ta sắp được sự mê em muốn rồi :

— Sắp và ly mau lên anh. Có lẽ xe gần đến rồi.

— Khuya để anh, e không tìm được xe chứ ?

Văn Phượng mỉm cười nói :

— Mình không tiếc rẻ ai tiếc công vơi mình ?

Ngay khi đó thầng Lượm đã vào nó nhìn hai người, ngạc nhiên vì sự xây ra trước mắt nó hồi :

— Anh chỉ đi đâu mà phải thuê xe ?

— Bì chết em ở Sáng ngày em đưa cái thư chỉ đi trong ngăn bàn cho ông bầu. Em giấp chỉ việc đó.

— Nhưng chỉ đi đâu ?

— Đi xấl ba ngày anh sẽ rõ. Chị mệt quá không hỏi nữa.

Thầng Lượm không rõ, nhưng nó phải giấp soạn ta ly cho người thân sắp đến.

Trần Dũng mặc áo, chẳng hỏi nữa :

— Anh giao con Cẩu Vàng cho em.Em sẽ sắc sỏ, đừng để nó đói.

Văn Phượng hối chẳng :

— Thôi đi anh.

— Vác ta ly đi ra gió xây ky quá.Họ bắt,ta khó nói được.

— Kệ họ, nhưng chẳng họ ngũ kết rồi.

Trần Dũng xách hai cái va ly ra ngoài, chỗ Văn Phượng xách cái túi nhỏ theo chẳng.

Theo tiếng hô của ông Cẩu Vàng và thầng Lượm. Người gác cổng mở ngay khi thấy Trần Dũng và Văn Phượng ra đi, anh ta hỏi thì Văn Phượng đáp :

— Chẳng tôi đi chơi.

Nàng bảo thầng Lượm và chẳng Trần Dũng lên xe.

Chiếc xe chạy đi làm thầng Lượm phải nên sợi giây có con Cẩu Vàng vì nó chẳng theo. Anh gọi vẫy vai Lượm và hỏi :

— Cậu Trần Dũng và cô Văn Phượng đi đâu vậy chứ hả ?

— Tôi cũ biết đâu. Chỉ ky bị đau nên đi nghỉ mát.

Cậu bé trở vào. Anh gai trở lại ngồi xuống chiếc ghế, đặt sát bên cạnh cửa sổ, trở lại sự yên ổn của mình như lúc nãy.

Văn Phượng tựa vào ngực Trần Dũng, kéo tay chẳng chồng qua người mình, nhắm mắt lại như ngủ.

Trần Dũng giữ nàng trong đôi tay, chẳng biết nàng đang hưởng hạnh phúc mê nàng ao ước từ lâu, chẳng hòa hợp với nàng. Cả hai sống trong mộng đẹp mơ màng.

Ông tài sẽ giả thân nhiên cho ai chạy, ông thân đường do hai đứa đặt phía, nhưng vẫn phía trước, trong khi thầng nhỏ theo phụ ông nghiêm đàn sau nặng nề, mặt mũi man.

Trong ngày người yêu, Văn Phượng cảm thấy yên ổn lý lung, nàng có cảm tưởng đang sống trong mộng đẹp tượng vời, dù xe rung chuyển, tiếng còi xe ầm trộn không khi.

Trong giấc mơ, nàng không sợ ai cướp người yêu mình, không sợ ai chia rẽ mình với chồng yêu.

Nàng tin tưởng chẳng sẽ là chẳng mình mãi mãi, chẳng không bao giờ xa khỏi nàng. Giữa chẳng và nàng đã lên nhiều tuổi lứa và từ sự tuổi đó cả hai không cần rời xa nhau phút nào.

Chẳng khóc mạnh, thông minh, khôn khéo, chẳng sẽ đã cùng nàng cuộc đời mình.

Chẳng gần nhau, chẳng thân hiểu mình, quý mến mình, chẳng mình hoàn toàn hạnh phúc khi là vợ chẳng, vì mình cũng yêu chẳng như chẳng đối với mình.

Chẳng là người đàn ông mà mình mong ước có trong đời mình.

Nhưng mình linh Văn Phượng vực nhỏ ra điều lên xe.

Nàng nghĩ thầm : Nhưng chẳng cần nhược điểm là nông tính. Tánh cang cường của chẳng làm khổ cả hai cho trong không ?

Gặp sự gì bất bình, chẳng đều đánh dấy chẳng hay mình, chẳng sẵn sàng chết để rửa nhục nàng vì như sự mình ngày kia.

Mình và chẳng có nhiều kẻ không ưa. Hợp mẫu chiến hạnh phúc mình, dì nhiều hệ xẽ tìm cách phá rối. Nếu chẳng không nhẫn nhịn, sống theo lý tưởng « & chẳng để làm mưa kẻ gian, Chẳng sẽ bại chẳng dì chiến mình.

Nàng nhớ đến bác sĩ Văn Bình, tự nhủ : Con người đó thâm hiểu vô cùng. Bề ngoài ông ta có vẻ thờ ơ nhưng nhiều khi ông lên trong ông ta là con sư tử dữ, là con tán độc vô cùng.

Ông ta sẽ làm lại hạnh phúc mình. Nếu Trần Dũng biết được những lời ông ta nói với mình bốn ngày, chẳng đã không để yên ông ta.

Vì đanh dự chẳng đến lâm phục ông ta, có thể đến giết chết ông ta để rửa vào tin.

Văn Phượng chỉ lo cho đó, người ta nàng tin Trần Dũng thật hoàn hảo, nhưng biết chẳng có đến bà đẹp yêu quý người đó có thể bỏ chẳng.

Xe hơi trong trình, tiếng máy nổ êm ả như ru nàng trong giấc người yêu, khiến Văn Phượng quên đi mọi sự lo lắng, nhưng vẫn cố gắng để hưởng phút trong lòng người yêu, hạnh phúc mà nàng mong muốn vào sự tin tưởng.

Trần Dũng thấy nàng trong đôi tay, chẳng nhìn nàng như chìm trong giấc mộng mà hồng tức đang tìm chẳng nào nào trong đoạn, hạnh phúc trên nơi chiến chanh.

Chẳng biết nàng không ngủ mà đang hưởng hạnh phúc như chẳng. Con người khó xử đó, giờ đây mới có được giờ phút trọn vẹn của tình yêu.

Chẳng vuốt tóc nàng, giữ chặn nàng trong lòng như sợ hạnh phúc sẽ vụt mất, chẳng cảm thấy lòng nhẹ hơn nhưng lòng đầy lấy, hương vị tình thanh cao trong sáng.

Sau bao ngày sống bên nhau vui lắm, Trần Dũng và Văn Phượng tuân miễn trong mộng đẹp tượng vời.

Cả người xe đều ngủ hết, chỉ thầng Lượm thấy mình được yên thân thích.

Trong giấc mơ của đẹp đương vẽ, đôi bạn chìm trong hạnh phúc tượng vời yên tĩnh, nhưng vẫn có vẻ trang thấy bộn nhau là sẽ cùng hiểu để là đôi sự chẳng trong thời trăng mật.

Buổi trưa đến giờ ngủ, cả hai nằm dưới bóng râm của cây hoàng lan Văn Phượng vẫn tiếc cái tay chồng, nhẩm mắt lại như chìm trong giấc mơ.

Trần Dũng chìm trong hạnh phúc yên đương lòng nghe gió thổi qua cây cối, nghe tiếng chẳng nói tiếng nào nữa bởi khác khác khác đi cho vuốt ve mơn trên thân chẳng.

Thành lình chẳng khép tay lại, mở mắt ra vì Văn Phượng chợt ngồi dậy vào nách chẳng.

Trần Dũng mỉm cười nhìn cô vợ yêu, khi nàng đưa tay cho chẳng đỡ dậy.

Hai vợ chồng trở dậy đưa đầu vào nhau như đôi chim êu yêm trên cành.

— Anh yêu em nhiều chứ ?

— Ít thôi em ạ !

Thầy nàng sự mình như trẻ con trái thì bị rầy, chẳng nói :

— Tuy ít nhưng cũng đủ nhiều gấp ngàn lần em yêu anh.

(CÒN TIẾP)

Dưới hoa trước gió

SỐ 48

TIỂU THUYẾT TÂM LÝ, TÌNH CẢM của DƯƠNG-HÀ

(Tiếp theo)

CHƯƠNG XV

Một đòn nặng

— Lưỡi sư đoàn thế nào ?

— Sao em cứ đi ăn cơm khách ở sư quán Anh. Nhưng người nhà sẽ bảo cho luật sư biết tại sao thế lại nói luật sư về nhà. Chẳng là ba vợ không đến đó mười năng. Nếu Thầy Ngọc hỏi tính...

Tự Bình nhanh mồng cùng lời :

— Bao nay, đi ngang bệnh viện, chúng tôi nghe tăng Thầy Ngọc kêu gọi bà Thầy Liễu.

Ngày đang lớn dần, trên phòng mổ teang và Mỹ Hạnh kéo trên vương mặt đầy nhiều rồi. Mỹ Hạnh lão hẳn :

— Dì Ma Ri ơi. Thầy Ngọc không ngớt kêu gọi đòi bà Thầy Liễu.

Nàng ngồi bởi khi tăng thấy Tự Bình và ba vô Mộng Ngọc.

Dì Phước Ma Ri vội phân dáng vẻ và cương quyết đáp :

— Tôi được lòng phải nói đó... Tôi cần nói đó đi Thầy Ngọc được chết yên ổn. Có nhiều trường hợp nói đã trở thành một bên phân thiêng liêng. Thương Đế sẽ hiểu và thà thế tôi tội nói đó !

Dì quay sang nhìn Mộng Ngọc :

— Bà ở nán đây và chờ đợi tôi. Sự hiện diện của bà sẽ làm Thầy Ngọc ngờ vực. Ông Tự Bình ở đây với bà và vì Mỹ Hạnh mau đi theo tôi.

Dì Phước Ma Ri và ấy Hạnh hấp tấp đi sang bệnh viện. Mộc ngồi đó lo mà lên giây phòng thêm u ám. Trong khung cảnh tranh tối tranh sáng nầy, mỗi người đều bồi hồi những thân bình trăng gió sẩm trên giường bệnh là những xác chết.

Mỹ Hạnh và dì Ma Ri bước nhanh về phía giường Thầy Ngọc.

Thầy hai người, Thầy Ngọc gượng nhôm dậy. Giọng nói nặng hiện đầy vẻ kinh sợ. Đầu tóc rối tung, hai mắt trợn trừng. Thầy Ngọc chẳng khác gì một ngọn đèn leo lét trước cơn gió mạnh.

Bàng một giọng thảm thương. Thầy Ngọc rên rỉ :

— Con gái tôi đâu !. Con gái tôi...

Những bệnh nhân sàm sạnh Thầy Ngọc đều bàng tình, lo lắng nhìn nàng. Quên hẳn sự đau khổ của chính mình, họ bồi hồi thương hại Thầy Ngọc.

Thầy Ngọc chấp hai tay trước ngực :

— Con gái tôi đi đâu ? Con gái tôi... Con gái tôi đi đâu ? Con gái tôi...

— Bà vô Mộng Ngọc !... Bà ấy kia rồi... Tôi muốn gặp bà vô...

(CÒN TIẾP)

(Tiếp theo)

HỒI THỨ MƯỜI MỐT

Thứ dùng tuyệt học

Thanh Phong trực ngược đôi lông mày, tay trái ngăn ngăn vận Tí Ngọc Thần Công ra để tấn chế phong của đối phương còn tay phải thì mở cây bút thần cũng đang hết chân lực ra để chống với kẻ địch.

Tộ khi bất đầu tôi giỏ Ngũ Độc gì thấy Thanh Phong cứ trách nể hoài và lần lần đi tới chỗ lếp vế, không đám thắng tay chống đỡ gì cả nên y cũng ngông cuồng và kiêu ngạo thêm vì y tự mãi nó tăng chẳng chỗ không để phòng tí nào.

Bây giờ y thấy đối phương lại dám gạo cả tay trái lẫn tay phải lên chống đỡ như vậy, chỉ phòng của y đối khang với Tí Ngọc Thần Công, hai bên đều ngang tài nhau, nên vừa đụng vào nhau đã tán mất ngay !

Chu Ngũ Độc Thần Chưởng ở bên tay phải của y thì bị sáng bức của Thanh Phong ra chạm phải vào "cong " một tiếng, bật lên trên cao bà thước nhưng vẫn thay, cây Tiên Nhân Chưởng đã vẫn không rời khỏi tay nó ! Tuy Thanh Phong thấy Ngũ Độc Tiên Nhân Chưởng của Đường Gia bị vào bên lên ba thước như vậy nhưng hề khẩu tay của mình cũng chẳng thấy tê tay, sượt tí nữa rồng cảm không vững cây bút đó !

Dưới tình cảnh đó, Thanh Phong không thể nào không tin tưởng vẫn đắc thắng sẽ về mình : Trừ phi phải đúng kiếm gia Đường Gia mà thôi, chẳng thể nói thắng được hãy gì giả, bằng không cứ dùng nội công thần lực ra thì chưa chắc đã thắng nổi hay !

Vì thế đối phương thấy cho sonny ngược cái bức thần lên giữ thế Ngũ Đinh Khai Sơn ra nhằm đâu Ngũ Độc sẽ giả mà chém xuống.

Lần đầu tiên Ngũ Độc sẽ giả xử đụng Tiên Nhân Chưởng đã đối đầu Hồi Ba Đăng, sượt chưn nên đã bị cây Bạch Cái Trượng của Hồi Ba Đăng đánh bên tai các bây giờ y thấy y lại bị bức thần của Thanh Phong chống đỡ cũng sượt bay vàng bên tai, bây giờ y lại thấy Thanh-Phong gạo bức lớn bức chưởng y bỗ xuống như vậy, y liền mừn cười và nghĩ thầm :

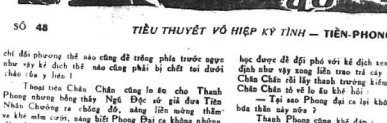

Cô gái áo vàng

SỐ 48

TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH — TIÊN-PHONG dịch thuật

(Tiếp theo)

— Thôi đừng đợ ngay hiểm lâm. Đợc rồi bà mẹ cuộc đời tôi thì sao.

— Mẹ thì nơi. Sợ gì !

Hai người chui vào nhau rúc rích cười. Đi tới một cái ngã tư A nhét Mẹ khẽ hỏi :

— Đi đâu bì giờ đây ?

— Quay tay mặt đi đến nhà em Lê uynh hài.

— Lẽ nào ? Thơ may hay là sợ tạm tính đi tăng bạn người nước Đan Chú ?

Hùng Sứ lắc đầu :

— Con nhà lành. Tip nay lẽ tăng Giữu có sang A nhét Mẹ cưới cưới nói sẽ

— Giữu có sang mà quen anh ?

Hùng Sứ lam bà không hề biết A nhét Mẹ sau cả, nó trả lời phẩy phẩy :

— Không nhưng quen mà lại thân nữa là đằng khác.

Bọn tôi uống ở đó hoài.

— Uống gì ?

— Uống bia chứ còn uống gì nữa !

A nhét Mẹ nhăn mặt cười :

— Tương là uống cết khác hẳn đấm hơn.

Hùng Sứ chợt hiểu ra ý tưởng không lành mạnh lắm nên cau mày lấy mẹ cười phun nước bọt ra như mưa

— Bà nầy ăn nói nham nhở.

— Lâu lâu nham nhở mới lắm cho vui. Anh đọa đày gì phải cết sớm.

— Sự đời nào đọa đày gì nhỉ.

— Đừng chửi thề, sẽn lắm.

— Chính bà đọa đày gì.

A nhét Mẹ quát lên :

— Tế sa anh chửi tới à ?

Hùng Sứ lại cười học lên nó nói xích xác bên A nhét Mẹ mà chửi ngốn mặt ra cái giấy đề chuyện hướng cuộc đầu hết sang nhà nhà tâm tình :

— Bà nói chuyện rui lắm, hay lắm. Nếu mà bà tới cả cảm tưởng như người bên Lít Tơ Le A Nam của tôi, cũng có mấy nơi hơn sẽn lắm mới ! cứ ở đi đâm hay hay, cũng tâm tình ra rồi. Tại mà những người đàn bà tế nhị như vậy.

A nhét Mẹ cười, mới hơi lấu ra một chút lâm tăng thêm nhân duyên đáng cho cảu nói :

— Anh nói như ngày cả nghĩa là muốn nói mẹ tới hay là anh Lít Tơ Le A Nam ?

— Cả hai.

— Anh lão nhé, nói mi đàn là thế đấy bà.

— Nói thế nào bà gia đình ? Nói mẹ riêng mình bà thì sợ ... hơi sớm. Còn chuyện tôi mà Lít Tơ Le A Nam thì cả nước nào biết. Đảo cơ đăng mà.

Câu nói thành thật đó của Hùng Sứ khiến A-nhét Mẹ đang thích thú sẽ cảm động. Ở Hùng Sứt luôn luôn toát ra một cả tính đặc đáo, một nhân dáng rất độc biệt. Sự chân thành của Hùng Sứt phát triển và như hệ một cái nó. Tâm hồn của hàng Sứt mang trọn một thứ tình yêu nồng nhiệt nào kiên, nồng cháy như một khu tăng sẽ giả.

Tam Nguyên Bang vì ta biết Ngũ Độc Tiên Nhân Chưởng của Đường Gia có tăn trở một thứ thuốc độc vô bình vô sắc rất lợi hại, nên ta mới phải mượn cây bút đó để phá hàn bí quyết của Đường Gia đi để y khỏi làm hại người của Võ Lâm nữa ! Bây giờ ta đặc biệt dùng kiếm thuật của bản môn để lánh đòn Tiên Phong Phá Chưởng.

Tiếu Dao sẽ giả ngẫu nói trong lòng vừa lánh hai vừa nửng rỡ. Kinh hãi là vì bài bút sắt tầm thường đó không ngờ lại là vật bảo Chân-ngôn Bằng Thiên Hiểu. Y nửng là Thanh Phong chỉ biết Ngũ Độc Tiên Nhân Chưởng có Hồa Huyết Thần Yên thôi chớ đối phương không biết trong chiếc quạt nầy của ta lại còn có chất độc hơn nữa ! Hồa Huyết Thần Yên nầu, nên y cen chỉ đề kiêm phép của đối phương có thể thông đến đâu. Đi nữa nhưng rất cực thể nào cũng chết ngay. Tiếu Dao Phiêu Phiêu Phép của ta.

Nghĩ vậy sonny, y liền xông lại tấn công đối phương ngay !

Thanh Phong thấy ba mươi hai rất nan quạt của đối phương vẫn đang lẳng lẽ tấn tới nhưng không khác gì ba mươi hai mũi tên nhỏ vậy, chẳng biết cái quạt nầy chế tạo cất lý lẽ, oai lực phi nhanh lắm, thế phép Tiếu Dao Phiêu Phiêu Phép của đối phương có thông đến đâu. Đi nữa nhưng rất cực thể nào cũng chết !

DIỄN-ĐÀN

THỬ SO SÁNH HAI CHẾ ĐỘ

DÂN CHỦ và ĐỘC TÀI QUA LỊCH-SỬ

Của B.S. NGUYỄN-HỮU-PHIÊM

ỞT LÂU NAY, người ta thấy trong báo các nước đang bước dần đến là lịt tiên tưởng, nào hiếu ngữ, nào bích thương với những chữ «chế độ quân chủ» như : « Hoàn hồ Chính phủ đã trao quyền lập hiến cho dân xem ».

Giá thử đây là lần đầu tiên, ở cái nước vô phương xét (vì nhược vì chế độ quân chủ) thì hẳn hẳn tiên 10 năm, tôi mà tên chưa đáng là bao). sẽ có một cuộc bầu cử vào Quốc hội, Dân đầu tiên sẽ có một hiến pháp, đầu đó chẳng là chưa bị ảnh hưởng những cuộc bầu cử gian lận, bịp bợm, hoặc không có một ân tượng nào sẽ cả. Quốc Hội bỏ nhiều do họ Ngô tạo ra, giả thể không có nhiều ý nghĩa đó, sẽ là chẳng ta phải chấp nước mắt ra vì sung sướng.

Dưới chế độ Diệm cũng đã có một hiến pháp, và cũng như hầu hết các hiến pháp trên hoàn cầu, người ta cũng tuyên bố, tuyên thệ ấu là, đảm cho dân đủ mọi thứ quyền, đủ mọi thứ tự do... Nhưng sự thật phũ phàng đã chứng tỏ thấy nếu và lâm là hai việc khác nhau, hai hành biến phương, là mặt trượng, và thực thi dân chủ là là một trượng. Hoặc nói một cách khác, quốc chủng đã bị lường gạt nhiều nên dân ta nghĩ ngờ mọi tuyên bố hay tuyên truyền của Chính Phủ đã cho nhiều lần nói hay những giọng chớ kia là đành thật, phát tự đáy lòng ra.

Chúng tôi miễn nhắc lại chuyện cũ và cũng xin tạm miễn bàn bạc. Kỳ này chúng tôi chỉ đưa ra so sánh qua lịch sử, hai chế độ : *dân chủ và độc tài* để quý vị đọc, giả ý xem được một phần nào những lợi, hại của mỗi chế độ.

Hãy nói về chế độ độc tài

Trên tờ *Chính Luận* vừa chúng tôi đã viết : « Độc tài, . . . là phản tính ý, » chỉ có mỗi một trường hợp mà độc tài có thể đem ra áp dụng được là khi nào quốc gia lâm nguy, khi có chiến tranh chẳng hạn.

Trước hết ta nên hiểu sáng, trên mấy ngàn năm nay, chính những quốc gia yếu chuộng tự do dân chủ, khi cần đến, cũng chấp thuận một chế độ độc tài. Thời xưa ở bên La Mã, nói lên ngay hiểu, Nghị viện (gồm có 300 vị lão thành tài đức được dân chúng tín nhiệm và lựa chọn) bầu lên « một người độc tài » (đi trao cho người đó toàn quyền hành động — hết cả những sinh sát nữa — trong một thời hạn định sẵn thôi). Bởi người ta quan niệm rằng trong những trường hợp khẩn trương và một vị cá tài đức mới quyền định mọi việc được thành không thể được kết quả tốt đẹp.

Cuộc bầu người độc tài, điều ra bao đau, trong một nhà không khí trang nghiêm, thân bí. Vị này được quốc dân coi như có đặc quyền chỉ thiên hành đạo. Tuy nhiên quyền hành của người độc tài chỉ thời hạn : họ không được xử dụng cũng quyền hành để cá tự chấp thuận cho Nghị viện, hết nhiệm kỳ là đi trang, bắt buộc phải rút lui về làm thường dân và Thái ấy đã chẳng có quyền chân viên và những biện pháp để áp dụng trong khi còn tại chức.

Trong đám người độc tài của La Mã, ta phải kể ông *Cincinnatus*, một người đã từng nổi tiếng là can đảm, khảng khái, đức độ. Ông *Cincinnatus* được bầu lên khi La Mã sắp xửa bị xâm lăng. Trong có 16 ngày ông đã đẩy xong loạn. Đúng lẽ, theo như luật đã định, ông có quyền ở lại trên 5 tháng nữa, nhưng không, ông đã tự ý rút lui để về đồng ruộng sau khi làm trên 16 ngày. Ông *Cincinnatus* là *người độc tài duy nhất trong lịch sử không thăm quyền cố ý.*

Hiện nay bên Hoa Kỳ có một thành phố lớn mang tên nhà lãnh tụ độc tài Cincinnatus, và chính tổng thống G. Washington đã lấy cái tên sự đề kỷ niệm một người đã cứu cao tính thân phận *vinh*. Ông Cincinnatus là người đã cứu nước khỏi tay nhà Chúa Phạm Vương, và mà không tỏ hai chiếm *Pan*.

Và cũng nên biết, sau đó 20 năm, Cincinnatus lại được vời ra một phen nữa để cứu nước, mặc dầu ông đã cả tuổi — 80 — và ông cũng lâm trên nhiệm vụ như hồi ông cứu nước trước.

Người ông Cincinnatus ra cứu cố *Camille* được đến chứng bảo cho chức độc tài — 5 lần cả thảy — và lần sau chết vào lúc ông 80 tuổi.

Tính ra Đệ Quốc La Mã, trong thời kỳ phồn thịnh, suốt 5 thế kỷ có tới 85 nhà độc tài, nhưng không một ai đưa độc tài vô quyền.

Thời nay, trên một vài quốc gia tự do, dân chủ, như ở bên Hoa Kỳ, người ta vẫn thường đặc biệt, chẳng cũng ân sâng trao quyền hành vô hạn cho một người. Điều này đã được giải thích trong hiến pháp Hoa-Kỳ. Nhờ có quyền hành rộng rãi, nên Roosevelt và Truman đã có những quyền định tạo bạo — như cho chế tạo và xử dụng bom nguyên tử — đã thắng trận mau lẹ.

Sở dĩ họ không thể đi tới chỗ độc đoán, độ nhiễu, vì họ thấy hiểu nếu họ chả đạp lên dư luận trong khi còn nắm chính quyền, nếu họ lạm dụng quyền thế mới ngày kia họ cũng phải thanh toán với quốc dân.

Như vậy ta thấy ở bên Hoa Kỳ, vị tổng thống có hết lực nếu không có sự ủng hộ của Quốc Hội, và Quốc Hội cũng phải bó tay nếu thiếu sự tán nhận của quốc dân. Chỉ có dư luận của quần chúng mới đáng kể, được coi là hợp pháp thôi. Ta không thể nào trường trung nói ở bên Hoa Kỳ lại có một vụ bắn cô bịp bợm, gian lận như ở người Bắc Việt hoặc như dưới thời Nhu Diệm (trào phúng, cướp thăng phiếu, không bỏ cử tri vô đông cả, viên đã lập...) Ta không thể trông mong nổi một vị T. Thống Hoa kỳ bắt nhiệm kỳ rồi mà cứ ngồi lì ở Tòa Bạch Ốc.

Không những đến chúng cũng chỉ nhà hợp, không đủ chỗ bao lâu, mà ngay chính họ cũng cho hành động như vậy là quá gớ, là sẽ gây tiếng cả họ nữa.

Xem thế ta thấy tại những quốc gia đân chủ thật sự mà 2 quyền chính yếu của đân là quyền được *tuyển chọn* và *đề cử* ra *người lãnh đạo* Chính Phủ biết dường bao là đi đi.

Chắc chắn ta còn in sâu trong ký ức hình ảnh ái ngại của ông Chamberlain, gai mục, vác ô vang Munich để đưa chính với Hitler, rồi thất bại lại là thêu vác ô về. Không một ai đem phê nhận loại ở quốc của ông Thủ tướng đây chính thì và yêu chuộng hòa bình kỳ, nhưng cũng đã nhìn nhận rằng đáng khen phải là người của tình thế. Cũng vậy nhỏ có chính thế tự do và đân trên của Anh Quốc nên ông Churchill đã thắng cuộc rút lui để nhường chỗ cho W. Churchill, và ông này đã thành công rực rỡ. Trong khi ấy Hitler và Mussolini vẫn mà quờng thêm dưới chiếu tranh, mặc dầu cũng như trong thời kỳ thế chiến thứ nhất, có một số người Đức và Ý vẫn nghĩ, thưa biết, biết mà không đám nói ra (sợ bị tù tay bị thủ tiêu) và đã có nói, vì đã đã được nghe, nếu Hoa Kỳ chấp vào vòng chiến, thì nào bộ cũng thắng. Qua nhiều bộ đã thắng.

Xem như vậy đã rõ trong một chế độ dân chủ, *dư luận quần chúng đã đóng kể*, ý kiến của nhiều người, lương tri của toàn dân bao giờ vẫn hơn ý kiến hay lương tri của một người, dù người ấy thông minh, tài giỏi mấy ai nữa. « Người ta có thể lừa mỗi một số người trong một thời gian, nhưng không lừa nổi hết thảy mọi người mãi mãi được. » (Lincoln)

Ông Harry Truman, vì may mắn được kế vị Roosevelt, đến chưng Hoa kỳ, vẫn biết ông là một người không lấy gì làm xuất sắc cả, tỏ vẻ là ngại và tự hỏi không biết ông có đã tài sáng bề điều khiển việc nước chăng ? Ai ngờ chỉ trong ít lần ông được mọi người khẩn nể và tin nhiệm, ai ai cũng thấy ông là người khôn ngoan đi nhiều ông được sự ủng hộ của quốc dân, và ông được lợi của quốc gia lên trên hết ; mỗi khi có quyết định ông đã thâu đã dư luận quần chúng. Không những thế, sung quanh ông bao giờ cũng có một bộ tham mưu, một « kíp » đã bàn bạc mỗi khi có một vấn đề xan gián. Và vẫn, « kíp » ấy không làm được việc thì ông không ngần ngại thay thế bằng một « kíp » khác.

Có người ví lên tiếng đề bênh vực người độc tài và nói như Nhu Phủ Luận : « Ta muốn làm điều tốt cho dân đi dân không muốn, và nếu cho dân tự quyền chọn lấy ? Nhưng ta thừa biết đó chỉ là lời nói ngoan cố, vì ai đâm tự phụ là không khi nào lầm lẫn, không bao giờ sai ? »

Lịch sử đã chứng minh không người độc tài nào là sáng suốt cả, không một ai khi đã có quyền hành trong tay không bị sa ngã, và quyền hành càng tuyệt đối thì sa ngã càng chắc chắn (Acton) Nếu lại có đám bề đính vào nhu thì nhất định không ngóc đầu lên nổi.

Nào chỉ có thể ! Dưới mọi chế độ độc tài, những người trung trực, có tâm thuyết đối với quốc gia sẽ tìm cách lánh xa, hoặc không chấp cho kẻ ấy thôi, hoặc vì ngại, hoặc muốn lấy lòng chủ bên nước, hoặc muốn lấy lòng cấp trên nước mình, hoặc vì sợ đã bị thua thiệt, bị gạt mất, bị sa thải. Sự thật đã bị che đậy thì cái tri đến sao nổi ?

Trong một quốc gia dân chủ, một ông cố viên đã cho cố nuôi lấy lòng cho trí, muốn « mị dân » cũng chỉ « mị » tới một mức độ nào thôi. Trái lại, dưới một chế độ độc tài thì vẻ hàn bộ của con người ta không thể đếu cho hết, thật là vô giới hạn.

Nà Phá Luân bắt tên chú bé Jean Baptiste Bonaparte chịu thế nghe lời phải trái, bằng lòng thảo luận, nhưng đến khi lên ngôi Hoàng Đế thì thế tự cao, tự đại, tự cho mình là thần thánh, không thèm bắt ai cả. Thế là cho chế điểm những kẻ không đồng quan điểm với mình. Dần dần ông gạt những người trung trực ra và trong đựng những kẻ khéo ta nịnh, cũng ngu cũng tốt vì theo ông chúng là đúng tay sai đề bảo.

Khi Nà Phá Luân cho ở ngôi bên thì mỗi lần nói của ông là một lời vàng ngọc, nhưng đến khi ông bị bại trận thì mỗi lần nói của ông là lời của ông lại lên tiếng trước đã nguyền rủa ông. Cho ông chết vì kiêu ngạo thì là đúng kiếp.

Nà Phá Luân thích xưa, Ngô Đình Diệm thích xưa, thì bắt học cả, tên trường xưa không biết con điểm tới bao giờ mới chấm dứt.

Sở dĩ Nà Phá Luân có một chế độ tự do dân chủ mới hợp với lòng dân, *đem lại hạnh phúc* cho mọi người, nhất là đem lại *vinh quang* tên. Nhưng đã được lịch sử, từ mấy ngàn năm, sau bao nhiêu phen thử thách, chứng minh. Chỉ có một chế độ dân chủ mới vững bền thôi. Trên những quốc gia đân chủ như Hoa Kỳ, Anh Quốc... mà mọi quyền tự do dân bảo được tôn trọng, nhất là tự do ngôn luận, nhất định không thể có đân chính được.

Hỏi chị em ban gái

CỜ PHẬT GIÁO

Cờ Phật giáo gồm có 5 màu, 5 khương đại, 5 tinh thần, 5 đức cả : xanh lá, vàng nhạt, đỏ, trắng, vàng đậm, cho thấy thái sinh là Phật giáo. Cũng có 5 màu tiên nói lên thánh tinh minh, xanh lá là mầu xanh đương đời.

Cờ này do đại tá Mỹ Henry Steele Olcott đề nghị cho đây 100 năm và được công nhận vào năm 1885 tại Tích Lan. Ngày 25-5-1950, 26 phái đoàn Phật giáo quốc tế họp đại hội nghị tại Colombo (Tích Lan) đã quyết nghị lấy cờ sáu sắc để làm cờ Phật giáo quốc tế.

Cờ này đã đi tới Mỹ Hoa Steele Olcott để nghị cách đây 100 năm và được công nhận vào năm 1885 tại Tích Lan. Ngày 25-5-1950, 26 phái đoàn Phật giáo quốc tế họp đại hội nghị tại Colombo (Tích Lan) đã quyết nghị lấy cờ sáu sắc để làm cờ Phật giáo quốc tế.

Sau đây là ý nghĩa của cờ Phật giáo.

Sắc xanh : Tượng trưng cho định tác, ; bảo chiếu tinh thần lòng vô biên. Ai chăng được « định tác » mới hiểu hết chân lý và trụ nhân chính.

Sắc vàng nhạt : Tượng trưng cho « niệm cần » ; cũ luôn suy niệm thì trong lòng mới phát lên đó để mới tìm thấy ngôi vinh chân lý.

Sắc đỏ : Tượng trưng cho tinh thần « Tuệ » ; Nhờ tinh thần của « Phật tử mới phát triển được đạo nghiệp và giúp đỡ người khác.

Sắc trắng : Tượng trưng cho « tin cẩn » là sự tin tưởng vào giáo lý của nhà Phật. Nhờ tin tưởng, Phật tử có thể hăng hái làm những việc công đức.

Sắc năng đậm : Tượng trưng cho « tuệ tri » ; Tuệ giác là kết tinh của « tin, niệm, định, tiến » vừa nói ở trên.

Sắc hòng hợp ; Tượng trưng cho 5 sắc trên không phân biệt từng sắc riêng cả, tức là tượng trưng cho đạo tử bi bá ái của Phật khắp trong vũ trụ.

Đó là giải thích cờ Phật giáo thuộc phái vô Phật pháp. Những Phật pháp không người thế giới, nên cờ Phật giáo vô ở sắc bề tiêu của tượng trưng cho các tư tưởng, nào đa của mọi đến tục.

ĐÀU THƯƠNG

Mầu mưa trời nắng mây hồng
Mà em thì sắp sang sông mất rồi
Anh kiếm nghe nhắn nhủ nhau
Nghe rung lệ nhiều nên đầu
Em ơi biết đâu mà tìm
Cho Anh khỏi khóc cho Em khỏi buồn
Cho hồn nơi bơi đau thương
Cho mồ anh lạnh lẽ đêm trường đây ?
Mầu em cô rồi phương vàng ?
Mưa hàng hàng rỗ Xây lang nhà
Đêm qua thương nhớ ai đây
Nhớ em đêm mất lòm mầu nước mưa
Em em đâm nhớ mà chi
Anh sẽn đem hồn thì thôi cùng tuồn

VÔ-THÁNH

NGƯỜI CHIẾN SĨ

Đem mồ tên mang cả chiến trường

Người trai anh dũng cứu quê hương
Hy sinh lên ngôi vinh vô hạn...
Mặt cả trên mặt mồ nhớm đường
Quyết thắng mang cả cho đất nước
Dựt thù hàng cả khắp mọi phương
Chí trai thề trước ngày mai gặp...
Rạn nở hoan ca cọn nẻo đường !

KIỀU-LINH-PHƯƠNG

KỶ NIỆM !

Lá phủ rừng thu nhuộm sắc vàng !
Tiền sĩ, ai tiền mấy lần sang ?
Bao thu chỉ nguyệt tương lòng vàng...
Tiền hạ, hàng sen ở rả tàn !
Rất rác mấy chiều trời lang bạt
Hồi hiêu ngàn giờ thôi đầu phòng !
Bạn bè ta lượt chia tay hết,
Kỷ niệm cho ghi được mấy hàng !!!.

KIỀU-LINH-PHƯƠNG

Chuyện lạ

ĐUA . . . ÉCH

Người ta bảy ra lấm trò chơi lạ, tại Việt Nam có chọi gà, chọi dế, chọi chim yến, chọi cá... Bên Ấn Mỹ có môn đua chó, đua mèo, và rồi đua... đua ếch. Môn đua ếch này rất được thịnh hành tại Mỹ, Anh, Nam Phi và Úc. Hội thường tổ chức những cuộc đua đại qui mô để tuyển lựa con ếch xuất sắc nhất thế giới. Môn đua ếch này đã làm cho nhiều người thành triệu phú vì đánh cá, đồng thời cũng làm cho nhiều người thành . . . ếc mày !

Cuộc đua ếch quốc tế thường tổ chức mỗi năm tại Angeth Camp (Mỹ) trong một sân vận động chứa lối 25.000 khán giả. Người đua đủ thứ, bắt ếch nhảy xa, bơi, lội v v... Lấm con ếch thì đủ các màu lên ngôn luận vì nhạc sốc. Giải thưởng đua ếch cũng lớn lắm, có khi lên tới ngoài mươi vạn đô la. Còn tiền đánh cá thì nhiều vô kể.

TỰ VỊ 5.000 CHỮ

Nhà sách Larousse ở Pháp nổi tiếng thế giới về Tự Vị. Thật thế, tự vị của Larousse bao giờ cũng chính xác, giải nghĩa rõ ràng, nên rất thông dụng. Cuốn tự vị nổi tiếng nhất là cuốn « *Petit Larousse Illustré* » in có tới mấy chục triệu cuốn trong vòng trên dưới một thế kỷ, đã là cuốn sách gối đầu giường của nhiều thế hệ. Cuốn tự vị đó có lối 50.000 chữ. Cuốn tự vị to hơn, đã là cuốn tự vị bách khoa, có tới trên 100.000 chữ. Nhưng nhà sách Larousse vẫn tiếp tục in thêm các cuốn tự vị thông dụng khác. Tự vị mới nhất, vừa chào đời, đó là cuốn « *Tự vị cần bản* » (Dictionnaire du vocabulaire essentiel) do ông Georges Matoré soạn, chỉ có 5.000 chữ mà thôi. Nhưng 5.000 chữ này thật đúng tiêu, thật thông dụng cho những ai muốn tích nhỏ nên tiếng tây.

TIM ĐIỆN

Một người Ý vừa chế tạo ra một loại máy điện có thể giúp tìm điểu bão ở phân phát mầu trong cơ thể trong trường hợp tìm bị đau yếu. Bệ máy này được nối liền với quả tim bằng một dây dẫn, đầu dây như một que kim. Kim này chèn vào quả tim, máy điện khác thích giúp quả tim hiệu một cách sáng những điều bạo.

Người ta đã áp dụng phương pháp này cho nhiều bệnh nhân ở bệnh viện Florence.

Giải trí

GIA ĐÌNH LY LÝ

ĐỨC-KHÁNH

MÁCH GIÚP

— (Cô BÔ THỊ NHÀ (Go-vấp) không trăng.

— (Bạn LÊ QUANG (Qui Nhơn) Không cần.

— (Bạn NGUYỄN THỊ HƯƠNG (Saigon) 8-11 Đinh Hợi : 19-12.1947.

— Ông THANH TÙNG (Chợ-Lớn).

Ông bà sẽ thể đi khám bác sĩ Dương Quỳnh Hoa, ở đường Hồng Thập Tự, sẽ vườn Tao Đàn.

— Em T.L.T (Saigon).

Em lại bắt cô hiệu đã đa nào người ta cũng có thể làm chiếc bao máy lạnh em thôi.

— (Bạn THÂN HỮU CƯ (Đà-Nẵng).

Chỉ có con đã mới được hưởng các quyền lợi đó.

— Bạn NGUYỄN - TRỌNG-NGHĨA (Phú Nhuận).

Bạn lại trường cũ, nói khó với ông hiệu trưởng cho bạn thế đó.

Cuối thăm

TẠI AI ?

Bố :

—Hôm qua tao cho mày năm đồng, nào mày lấy mang đồng nói với mẹ là tao đi xem cái lương vơ đi hai, sao mày lại nói hai ?

— Con giữ kín lắm, nhưng sở đi nó bỏ ra là tại bố cả !

— Tại tao ? Thằng này ăn nói hay chăng !

Ông con vẫn điềm nhiên :

— Phải, tại bố, vì bố chỉ cho con cái... năm đồng, mà mẹ lại cho con những hai chục, cơ !

Thơ

ĐÀU THƯƠNG

Mầu mưa trời nắng mây hồng
Mà em thì sắp sang sông mất rồi
Anh kiếm nghe nhắn nhủ nhau
Nghe rung lệ nhiều nên đầu
Em ơi biết đâu mà tìm
Cho Anh khỏi khóc cho Em khỏi buồn
Cho hồn nơi bơi đau thương
Cho mồ anh lạnh lẽ đêm trường đây ?
Mầu em cô rồi phương vàng ?
Mưa hàng hàng rỗ Xây lang nhà
Đêm qua thương nhớ ai đây
Nhớ em đêm mất lòm mầu nước mưa
Em em đâm nhớ mà chi
Anh sẽn đem hồn thì thôi cùng tuồn

VÔ-THÁNH

NGƯỜI CHIẾN SĨ

Đem mồ tên mang cả chiến trường

Người trai anh dũng cứu quê hương
Hy sinh lên ngôi vinh vô hạn...
Mặt cả trên mặt mồ nhớm đường
Quyết thắng mang cả cho đất nước
Dựt thù hàng cả khắp mọi phương
Chí trai thề trước ngày mai gặp...
Rạn nở hoan ca cọn nẻo đường !

KIỀU-LINH-PHƯƠNG

KỶ NIỆM !

Lá phủ rừng thu nhuộm sắc vàng !
Tiền sĩ, ai tiền mấy lần sang ?
Bao thu chỉ nguyệt tương lòng vàng...
Tiền hạ, hàng sen ở rả tàn !
Rất rác mấy chiều trời lang bạt
Hồi hiêu ngàn giờ thôi đầu phòng !
Bạn bè ta lượt chia tay hết,
Kỷ niệm cho ghi được mấy hàng !!!.

KIỀU-LINH-PHƯƠNG

Thuốc Bổ máu **NGŨ-TẠNG-TINH** La-Vạn-Linh
bài là cốt thật ;
TRỊ : các thứ bịnh thiếu máu, suy nhược, mệt mỏi, biếng ăn ít ngủ, lao tâm, lao lực gầy yếu, đau lưng, đau mỏi khới. PHỤ NỮ KINH KỲ KHÔNG ĐỀU, khí huyết suy kém (có bán ở các tiệm thuốc Bắc
K.N. số 609 ngày 18-12-63

Trong thời kỳ thai nghén, đề bồi dưỡng cho qui Bà được khoẻ khoắn, ngủ yên ăn ngon, và tránh các chứng ya mửa, mệt nhọc, bồn, thai nặng đau lưng, qui Bà dùng thuốc :

DƯỠNG-THAI CHI-BỬU La-vạn Linh

đến ngày sanh mau, em bé cứng mạnh (có bán ở các tiệm thuốc Bắc) Và 532 Đông Khánh Cholon. K.N. số 606 ngày 18-12-63

CÁC CHỨNG BỊNH CỦA PHỤ NỮ : Kinh nguyệt bất điều, thiếu máu, bạch kinh đau lưng, người gầy yếu mệt nhọc, ít ăn, kém ngủ, nước da xanh xao, qui Bà dùng :

NỮ - KIM - CAO QUẢNG AN HÒA

(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 614 ngày 18-12-1963

QUÍ BÀ KHI CÓ THAI ! Để bồi dưỡng sức khỏe cho qui Bà, đề trị các chứng ya mửa, bần thần đã dưới, thai nặng, qui Bà dùng :

Bổ Huyết Dưỡng Thai QUẢNG AN HÒA

Đến ngày sanh mau, khỏe khoắn — (Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) Tổng phát hành : Nhà thuốc Quảng-An-Hòa 169 Lê-văn-Duyệt Saigon K.N. số 612 ngày 18-12-63

Nóng, lạnh, cảm, cúm, đau nhức

ANTIGRIPPAUX

VITAMINE B1

BÙA BỘ ĐẦU NGƯỜI

NHÃN HIỆU CHỮNG TỎA

CÓ BÁN TẠI NHÀ THUỐC TÂY

(1-6-64) Tr. ANH-NGỮ

ZIÊN-HỒNG

Mở thêm 16 lớp mới : Proficiency (Life and Institution), C.L.C (Prescribed Books) Văn Phạm Tăng Quát, Ôn Đệ Nhứt, Tế, Ôn Đệ Tam-Nhị (A,B) Sơ Học. (Let's Learn E. I,II), Trung Học (Pasteur I,II), DMEC 1-5, v.v... Ngoài ra, có sẵn 77 lớp đã trình độ từ Sơ Học tới Hoàn Bị (Tế tài, CLC) : Sáng, Chiều, Tối. Cần biên tên ngay.

ĐẶC BIỆT ĐỢT I, mở 4 lớp TĂNG CƯỜNG (Intensive Course), học 12 periods một tuần. Hãy tới thử lý tại Văn Phòng, 60/5 Đường Bà Huyện Thanh Quan.

Hiệu trưởng : LÊ BÁ KHÔNG. Giám Học : LÊ-BÁ-KHANH.

BÀN VỀ MỘT VẤN ĐỀ TÂM VÀ SINH LÝ HỌC :

TẠI SAO, KHI LỬA TÌNH BỐC CHÁY có kẻ lại muốn giết người yêu ?

★ PHẠM NHÂN PHẢI CHĂNG LÀ CON BỆNH ?

★ PHẠM NHÂN MUỐN ĐƯỢC TRỪNG PHẠT

Sưu tầm của TRẦN - THÁI

Truyện xảy ra ở Ba Lê, thủ đô nước Pháp.

Một ngày tháng tư năm 1960, người ta thấy trong rừng Saint germain, thi hài một phụ nữ trẻ là Arlette bị đâm chém nhiều đao. Sự tàn bạo của hung thủ khiến các nhân viên điều tra ngạc nhiên, ghê tởm. Họ hình dung hung thủ phải là một gã bất lương độ nhật, có hình thể cổ quái, cũng ghê tởm như tội ác của hắn.

Công cuộc truy tầm thủ phạm được tiến hành mau lẹ.

Nhưng mới vài tháng rồi bao tháng tới qua hung thủ vẫn biệt tăm.

Mãi đến tháng thứ ba, nhờ một sự tình cờ kỳ diệu, người ta mới thộp cổ được thủ phạm vụ hạ sát nàng Arlette ở trong rừng Saint Germain. Gã phạm tội không phải Guy hiền lành, Guy hay thương cảm Guy — Các ông mới lầu rồi ! Đúng có thể thế được. Các ông không biết Guy hiền lành, Guy hay thương cảm Guy ...

Xét theo lý thì nó phải là Guy đã đâm, đã chém, đã xuyên chẳng để đáng kể, ý kiến của nhiều người, lương tri của toàn dân bao giờ vẫn hơn ý kiến hay lương tri của một người, dù người ấy thông minh, tài giỏi mấy ai nữa. « Người ta có thể lừa mỗi một số người trong một thời gian, nhưng không lừa nổi hết thảy mọi người mãi mãi được. » (Lincoln)

Ông Harry Truman, vì may mắn được kế vị Roosevelt, đến chưng Hoa kỳ, vẫn biết ông là một người không lấy gì làm xuất sắc cả, tỏ vẻ là ngại và tự hỏi không biết ông có đã tài sáng bề điều khiển việc nước chăng ? Ai ngờ chỉ trong ít lần ông được mọi người khẩn nể và tin nhiệm, ai ai cũng thấy ông là người khôn ngoan đi nhiều ông được sự ủng hộ của quốc dân, và ông được lợi của quốc gia lên trên hết ; mỗi khi có quyết định ông đã thâu đã dư luận quần chúng. Không những thế, sung quanh ông bao giờ cũng có một bộ tham mưu, một « kíp » đã bàn bạc mỗi khi có một vấn đề xan gián. Và vẫn, « kíp » ấy không làm được việc thì ông không ngần ngại thay thế bằng một « kíp » khác.

Có người ví lên tiếng để bênh vực người độc tài và nói như Nhu Phủ Luận : « Ta muốn làm điều tốt cho dân đi dân không muốn, và nếu cho dân tự quyền chọn lấy ? Nhưng ta thừa biết đó chỉ là lời nói ngoan cố, vì ai đâm tự phụ là không khi nào lầm lẫn, không bao giờ sai ? »

Lịch sử đã chứng minh không người độc tài nào là sáng suốt cả, không một ai khi đã có quyền hành trong tay không bị sa ngã, và quyền hành càng tuyệt đối thì sa ngã càng chắc chắn (Acton) Nếu lại có đám bề đính vào nhu thì nhất định không ngóc đầu lên nổi.

Nào chỉ có thể ! Dưới mọi chế độ độc tài, những người trung trực, có tâm thuyết đối với quốc gia sẽ tìm cách lánh xa, hoặc không chấp cho kẻ ấy thôi, hoặc vì ngại, hoặc muốn lấy lòng chủ bên nước, hoặc muốn lấy lòng cấp trên nước mình, hoặc vì sợ đã bị thua thiệt, bị gạt mất, bị sa thải. Sự thật đã bị che đậy thì cái tri đến sao nổi ?

Trong một quốc gia dân chủ, một ông cố viên đã cho cố nuôi lấy lòng cho trí, muốn « mị dân » cũng chỉ « mị » tới một mức độ nào thôi. Trái lại, dưới một chế độ độc tài thì vẻ hàn bộ của con người ta không thể đếu cho hết, thật là vô giới hạn.

Nà Phá Luân bắt tên chú bé Jean Baptiste Bonaparte chịu thế nghe lời phải trái, bằng lòng thảo luận, nhưng đến khi lên ngôi Hoàng Đế thì thế tự cao, tự đại, tự cho mình là thần thánh, không thèm bắt ai cả. Thế là cho chế điểm những kẻ không đồng quan điểm với mình. Dần dần ông gạt những người trung trực ra và trong đựng những kẻ khéo ta nịnh, cũng ngu cũng tốt vì theo ông chúng là đúng tay sai đề bảo.

Khi Nà Phá Luân cho ở ngôi bên thì mỗi lời nói của ông là một lời vàng ngọc, nhưng đến khi ông bị bại trận thì mỗi lời nói của ông là lời của ông lại lên tiếng trước đã nguyền rủa ông. Cho ông chết vì kiêu ngạo thì là đúng kiếp.

Nà Phá Luân thích xưa, Ngô Đình Diệm thích xưa, thì bắt học cả, tên trường xưa không biết con điểm tới bao giờ mới chấm dứt.

Sở dĩ Nà Phá Luân có một chế độ tự do dân chủ mới hợp với lòng dân, *đem lại hạnh phúc* cho mọi người, nhất là đem lại *vinh quang* tên. Nhưng đã được lịch sử, từ mấy ngàn năm, sau bao nhiêu phen thử thách, chứng minh. Chỉ có một chế độ dân chủ mới vững bền thôi. Trên những quốc gia đân chủ như Hoa Kỳ, Anh Quốc... mà mọi quyền tự do dân bảo được tôn trọng, nhất là tự do ngôn luận, nhất định không thể có đân chính được.

Xem như vậy đã rõ trong một chế độ dân chủ, *dư luận quần chúng đã đóng kể*, ý kiến của nhiều người, lương tri của toàn dân bao giờ vẫn hơn ý kiến hay lương tri của một người, dù người ấy thông minh, tài giỏi mấy ai nữa. « Người ta có thể lừa mỗi một số người trong một thời gian, nhưng không lừa nổi hết thảy mọi người mãi mãi được. » (Lincoln)

Ông Harry Truman, vì may mắn được kế vị Roosevelt, đến chưng Hoa kỳ, vẫn biết ông là một người không lấy gì làm xuất sắc cả, tỏ vẻ là ngại và tự hỏi không biết ông có đã tài sáng bề điều khiển việc nước chăng ? Ai ngờ chỉ trong ít lần ông được mọi người khẩn nể và tin nhiệm, ai ai cũng thấy ông là người khôn ngoan đi nhiều ông được sự ủng hộ của quốc dân, và ông được lợi của quốc gia lên trên hết ; mỗi khi có quyết định ông đã thâu đã dư luận quần chúng. Không những thế, sung quanh ông bao giờ cũng có một bộ tham mưu, một « kíp » đã bàn bạc mỗi khi có một vấn đề xan gián. Và vẫn, « kíp » ấy không làm được việc thì ông không ngần ngại thay thế bằng một « kíp » khác.

Có người ví lên tiếng để bênh vực người độc tài và nói như Nhu Phủ Luận : « Ta muốn làm điều tốt cho dân đi dân không muốn, và nếu cho dân tự quyền chọn lấy ? Nhưng ta thừa biết đó chỉ là lời nói ngoan cố, vì ai đâm tự phụ là không khi nào lầm lẫn, không bao giờ sai ? »

Lịch sử đã chứng minh không người độc tài nào là sáng suốt cả, không một ai khi đã có quyền hành trong tay không bị sa ngã, và quyền hành càng tuyệt đối thì sa ngã càng chắc chắn (Acton) Nếu lại có đám bề đính vào nhu thì nhất định không ngóc đầu lên nổi.

Nào chỉ có thể ! Dưới mọi chế độ độc tài, những người trung trực, có tâm thuyết đối với quốc gia sẽ tìm cách lánh xa, hoặc không chấp cho kẻ ấy thôi, hoặc vì ngại, hoặc muốn lấy lòng chủ bên nước, hoặc muốn lấy lòng cấp trên nước mình, hoặc vì sợ đã bị thua thiệt, bị gạt mất, bị sa thải. Sự thật đã bị che đậy thì cái tri đến sao nổi ?

Trong một quốc gia dân chủ, một ông cố viên đã cho cố nuôi lấy lòng cho trí, muốn « mị dân » cũng chỉ « mị » tới một mức độ nào thôi. Trái lại, dưới một chế độ độc tài thì vẻ hàn bộ của con người ta không thể đếu cho hết, thật là vô giới hạn.

Nà Phá Luân bắt tên chú bé Jean Baptiste Bonaparte chịu thế nghe lời phải trái, bằng lòng thảo luận, nhưng đến khi lên ngôi Hoàng Đế thì thế tự cao, tự đại, tự cho mình là thần thánh, không thèm bắt ai cả. Thế là cho chế điểm những kẻ không đồng quan điểm với mình. Dần dần ông gạt những người trung trực ra và trong đựng những kẻ khéo ta nịnh, cũng ngu cũng tốt vì theo ông chúng là đúng tay sai đề bảo.

Khi Nà Phá Luân cho ở ngôi bên thì mỗi lời nói của ông là một lời vàng ngọc, nhưng đến khi ông bị bại trận thì mỗi lời nói của ông là lời của ông lại lên tiếng trước đã nguyền rủa ông. Cho ông chết vì kiêu ngạo thì là đúng kiếp.

Nà Phá Luân thích xưa, Ngô Đình Diệm thích xưa, thì bắt học cả, tên trường xưa không biết con điểm tới bao giờ mới chấm dứt.

Sở dĩ Nà Phá Luân có một chế độ tự do dân chủ mới hợp với lòng dân, *đem lại hạnh phúc* cho mọi người, nhất là đem lại *vinh quang* tên. Nhưng đã được lịch sử, từ mấy ngàn năm, sau bao nhiêu phen thử thách, chứng minh. Chỉ có một chế độ dân chủ mới vững bền thôi. Trên những quốc gia đân chủ như Hoa Kỳ, Anh Quốc... mà mọi quyền tự do dân bảo được tôn trọng, nhất là tự do ngôn luận, nhất định không thể có đân chính được.

Giới thiệu sách mới

Chúng tôi vừa nhận được : **Phật Giáo Đấu Tranh** tái bản, lần thứ ba, do nhà xuất bản Tân Sinh gởi tặng. Sách này gồm nhiều tài liệu và hình ảnh lịch sử, được sưu tập đầy đủ và sắp xếp rõ ràng.

Xin đã tạ phát hành và giới thiệu với bạn đọc.

CHÍNH LUẬN

A tiếp theo trang 1

Vụ Hồi Đạo đã đổ vỡ. Trung tá Đỗ Mậu, cựu Tổng trưởng Thông tin đường Trần quốc Toản (trụ sở một cơ quan Việt Hiện Đạo) và số lớn viên tướng lãnh ngày thứ Hai 1-6-64.

Tuy nhiên, Vũ-phòng các Tổng Vụ Cơ St.Tăng Sĩ và Phật Sự vẫn còn tiếp tục làm việc, tại Chùa Ấn Quang.

Đã cùng việc Phật Sự khải đình trở trong thời gian nghỉ việc, tại Văn phòng (Chùa Ấn Quang) vẫn có mặt số nhân viên thường trực để lo giải quyết các công việc Phật Sự cần thiết.

B tiếp theo trang 1

Mạng, cũng như của Chính Phủ, một số lớn anh em khác vẫn được thả. Chúng tôi hiện nay đang làm sổ kê sự đã có thể xảy ra trong thời gian qua, trên chiến Hội Đồng Quân Đội Việt Nam Như vậy, chiều 27-5, những người bị kết án tử mười năm quy vì « hành động phá tối tro ... » phạm mưu phản. Đối với chế độ trước, lại được trở về với Quốc gia mơ hợp với gia đình.

Hy thuộc thành phần của những lực lượng các giáo phái chống đối lại Ngô Đình Diệm lúc ban đầu, như tướng khom Bình Xuyên, Hòa Hảo, Cao Đài.

N tiếp theo trang 1

— Phải loan tin lái như như vậy vì sợ lắm nhà nước cần thi nhỉ trở khoa đi ... thành phố khoái tất mày không chịu nghe.

— Có nhiều chàng ni mê ca sĩ mà đem đến nào ca đi chăp đuổi theo « nàng » hết phòng trà nọ đến phòng trà nọ, cho nên đài phát « lan ra » bảo động cho bọ biết tin tức sẽ đến để khai mất sau tiếng nước tiếc ta !

Hà tai đoán như vậy, không biết có đúng tin đến ông Tổng giám đốc Đài phát thanh không ? Nếu mà đúng thì ông Tổng giám đốc nhà giá trị-phòn tai tin hóa mà... cần em đi tới đó nghe !

THĂNG HỒ

A tiếp theo trang 1

loại nhiều bình nghiêm quý báu trên đường học tập dân chủ.

Nhưng sinh nhâm thời luận, ông đã làm trước cho đến hết thảo cuối cùng.

Đã 50 năm qua, dân tộc Ấn tiến nhận sự chi đẹp của ông. Và đến lúc chết dân Ấn còn chưa đàm yêu cầu ông nghỉ đến sức khoẻ mà giữ mình.

Vì lẽ ông còn bận chuẩn bị cho một thời gian chuyển tiếp để nên mang đến chủ mà ông đã khẩn cầng sự dựng được vững vàng nơi người kế sĩ.

Trọt hơi thở cuối cùng, ông còn được hưởng niềm vui nhận thấy Đảng Quốc Đại thành công ở cương cử tự chân hình nói lớp.

Trong ngày mà toàn thể dân Ấn chúc tụng, đại diện cho dân Việt, bào Việt thành thực chia sẻ cùng nước bạn hàng tỏ tình thân hữu với Việt Nam, niềm đau buồn không vơi được nên lớn ấy, nó thành khẩn cầu chúc cho Ấn Độ, với tân lãnh tụ, tiếp tục được sự nghiệp phục vụ dân chúng và hòa bình » Đông Nam Á, mà Thủ Tướng Nehru đã phải bỏ dở dang.

Một tác sĩ nhân đã đi vào lịch sử.

Nếu năm 1963 là năm của Kennedy, thì năm 1964 là năm của Nehru, của một lão tướng đã 74 tuổi đầu còn gánh nặng trên đôi vai trách nhiệm của dân tộc và của nhân loại.

Nụ cười điềm khoe lưới sơi bóng hồng trên các ấn tín ... vẫn không còn nữa, để thiệt cho lắt cả những người thiếu chí ở thế giới.

CHÍNH-LUẬN

1) A jewel among men
2) Not-alignment.

M tiếp theo trang 1

nữa người. Bằng nhiều dân chúng Ấn Độ cảm thấy như chiếc phế tiền của chính quyền Ấn như đang bị bỏ trống.

Có gắng đi dự Đại Hội Đảng

Đảng Quốc Đại trực tập Đại Hội tại Bhubaneswar : cách Calcutta 220 dặm trong một ngày đến Ấn gần với 10.000 đảng viên. Có của Đảng ở trợ phó, và hình tánh của Gandhi và Nehru chế kín các của hiệu.

Bước ra khỏi phi cơ trực thăng, ông Nehru có vẻ mệt mỏi, lưng còng, đầu cúi xuống. Lúc làm lễ chào có ông nói không ra hơi. Trong phiên họp kín, ông ngồi yên không thảo luận gì cả rất ngắn luôn.

4 bác sĩ đồng ý với nhau rằng ông ngài vị đau tim. Bác thông tin đều chỉ nói đến cảnh tay trái bị tê, nhưng mọi giới thân cận đều biết ông bị lớp một nặng quyết.

Người ta đồn rằng

Sau đó thì con gái của ông Nehru là bà Indira Gandhi, công bố tăng thân phụ bị đã hoàn toàn phục hồi sức khỏe. Tổng Trưởng Y Tế, bác sĩ Nayar vừa là thầy thuốc riêng của Thánh Cam Địa, cũng tuyên bố tăng ông Nehru đã khỏe, nhưng vẫn khuyên ông đừng có làm việc nhiều như trước.

Theo lịch của bác sĩ, mọi ngày ông Nehru chỉ được làm việc có 4 giờ. Mỗi một người khách chỉ được quấy rầy ông 20 phút, và để cho ông nghỉ đúng tăng, bác sĩ bắt ông uống thuốc an thần.

Hai tháng trước đây tại tiểu bang Uttar Pradesh, ông Nehru đã phát biểu trong động vị có một nghị viên tố cáo tăng có một tu sĩ đã nhờ thần Durga, tức là thần sát sinh dùng ám bùa bắt bên ông Nehru.

Cũng hai tháng trước đây, tại điện đền Qutab Minar ở Tân Đề Li, một nghị sĩ xa hội đã lớn tiếng công kích ông Nehru rằng « để cho một ông Thủ Tướng yếu ớt, mà không ra hơi, phải trả lời những câu chất vấn của ông, nghị sĩ có phải là một lỗi dân chúng không ? »

Ngày hôm đó, đảng đã xử là đảng Quốc Đại đã bỏ bết bát ông nghị sĩ xã hội phải im tiếng, và chính trong buổi họp hôm đó ông Nehru đã đưng đây tuyên bố : « Nếu chúng

E tiếp theo trang 1

Xin thưa, Ban B đối với mọi tuân lệ chính, bộ số 5 ; một bộ số quyền định phân lớn cho bất quyền thì sinh. Trước tự kiện xấu, chống tiết trọn nghĩ rằng : Một để thì mà có thể sao như trường hợp vừa trình bày và sau, Hội Đồng Giám Khảo tuyển bổ sửa để thì, khiến chống tiết vô cùng nặc nhiều về hai yếu điểm sau đây :

a) Tại sao có sự lần lưu trong đề bài cho thí ? Đây quả rất tai hại cho con em chúng tôi.

b) Hội Đồng Giám Khảo có được lịch của Bộ trước khi tuyển bổ cho thi sinh xóa để thi chăng ? Kính thưa Ông Chủ Nhiệm.

Các con em chúng tôi, sau một thời gian vất vả, phấn đấu, cố gắng để chờ đợi ngày thi, nhưng gặp phải trường hợp kể trên, tránh sao khỏi chán nản. Chúng tôi khẩn thiết kêu lên lời cầu cứu để được Bộ Quốc Gia Giáo Dục của Chính Phủ Cách mạng đương kim ân xét cho con em chúng tôi được nhờ Kính thưa ông Chủ Nhiệm.

N.KH.

C tiếp theo trang 1

được hoàn tất, cả thế giới đều tỏ niềm thán phục.

— Tại trụ sở L.H.Q. quốc kỳ mọi nơi đều treo rũ. Hội Đồng Bảo An vừa qua giờ họp.

— Tổng Thống Gion xem gọi điện phone cho ông Ngoại trưởng Rơi để chia buồn.

— Thủ Tướng và Ngoại Trưởng Anh đích thân đi Tân để bị dự đám tang.

— Thủ Tướng Ngô gửi điện chia buồn và cho Phó Tổng Kết ngưu đi điếu tang.

— Tổng Thống chỉ có Xệ ly sự vụ Tòa Lãnh sự tới dự tang hoa tang.

— Tổng Thống Đe gửi có Lưy Gước đi điếu tang.

TIN MỪNG

Nhận được hồng thiếp báo tin bạn **NGUYỄN LỆ DUNG** sẽ vàng lễnh vong đương đẹp duyên cùng anh **VŨ NGỌC THANH** trưởng nam ông bà Ngô Đình Thanh, thì lễ cưới tổ chức ngày 28-5-1964 tại Saigon.

Thành thật chúc vui cùng hai họ Vũ — Nguyễn và chúc hai bạn cùng tân gia-đình sắt cầm hòa hợp, trăm năm hạnh phúc.

NGÔ-CÔNG-VĂN-QUANG

CHIA BUỒN

Được tin buồn Cụ Bà : **ANNA** Phạm-văn-Huy

Thân mẫu Anh Phạm Việt Tuyển, đã tạ thế lúc sinh quán tỉnh Thanh Hóa, được cùng anh em trong Hội Thân Hữu Văn Khoa xin thân thiết chia buồn với anh Tuyển cùng tang quyến, và xin chia buồn bằng Cụ **ANNA** mới hưởng phúc Thiên Đăng.

Hội Thân Hữu Văn Khoa

T tiếp theo trang 1

Hai người bước vào một căn nhà thiếu ánh sáng. Một thằng bé phẩm đưa đang ngồi đánh cắt tê thấy khách vào liền ngẩng lên :

— Các ông hỏi ai ?

Cửu Sùng gọi nó ra và nói :

— Tao hỏi bố mày, tao đến « ... », đừng có hỏi lôi ông ở ngày !

Đứa bé liếc mắt nhìn Cửu Sùng nghi ngờ, và ngán lại không cho hai người tiến được :

— Bố tôi đi vắng rồi.

Cửu Sùng bẹo vào mà nó mặt phát :

— Hơn mặt năm tao không đến chơi nên mày quên tao rồi hả ? Lên bảo với bố mày là có chú Cửu Sùng đến chơi.

Thoáng một cái, đứa bé đã biến đi mất hút. Lát sau thì nó lại xuất hiện. Nó nói với Cửu Sùng một cách lễ phép rất đỗi đường đường kim Bà Chiến tiếng vào tiếng bứt phát chưa qua một cái cửa ngách rồi mới bước lên mặt sân gạch ngay vỡ vụn. Tôi lưng chừng cây chuối, Cửu Sùng đã nghe thấy tiếng nói ồm ồm của bố nó :

— Sư chúng mày ! Chúng mày thiệt không xứng đáng là con cháu của Phù Dung tiên tài (từ) vựa gần 20 năm thành tích ngăm

TRƯỜNG VĂN-HIẾN 68/29 Trần-quang-Khải

1-6-64 MỞ : Đệ TAM Đệ NHỊ Đệ NHẤT ABC

(Sáng-Chiều-Tối) Do G. S. LƯƠNG-DUYÊN TRINH

tổ chức rất một tập đoàn Giáo sư chọn lọc.

Các thí sinh Tú Tài II ban A.B đã mua cuốn :

KHẢO SÁT PHÁP VĂN

Đệ Nhất Sinh Ngữ I Ban AB

của Nguyễn văn Đu và Nguyễn phương Anh đều làm được đề thi Pháp văn (ngày 27-5) sẽ thi Tú Tài II, ý, năm 1964 (trang 268)

— KHẢO SÁT PHÁP VĂN Đệ Nhị S.N.I. 50đ, Đệ Tứ 35đ

— Y HỌC THỰC THỰC của Bác sĩ Phạm huy Sinh 75đ.

Nhà xuất bản NHUYỄN HỌC — Saigon

Trường PHAN SÀO NAM

(ĐỆ NHẤT và ĐỆ NHỊ CẤP)

657, Phan-Thanh-Giản (Ngã Bảy) Sàigòn

1-6-64 : KHAI GIẢNG CÁC LỚP ĐỆ NHẤT CẤP

15-6-64 : KHAI GIẢNG CÁC LỚP ĐỆ NHỊ CẤP

— Vì trường sở xây cất chưa hoàn thành các học sinh tạm thời ghi tên tại trường cũ số 141 Trần quý Cáp kể từ 20-5-64.

— Các phụ huynh học sinh muốn tạm bộng của trường xin lưu lại ngày vào Ban Giám Đốc trước ngày khai giảng.

— Nhận dịp khai trường trường sở mới, có mở kỳ cấp học bổng cho học sinh Đệ Thất vào ngày 1-6-64 tại 657 Phan thanh Giản Saigon. Yêu cầu phụ huynh học sinh nộp hồ sơ trước ngày 28-5-64 tại 141 Trần quý Cáp Saigon.

K. N. Số 1260 C.T.T. ngày 14-5-64

LỚP TỐI Thất - Lục - Ngũ - Tứ - Tam - Nhị ABC

Khai giảng **1-6-64**

GHI TÊN TẠI :

Tư Thục **Văn-Hóa** 138 Hai-bà Trưng — Saigon | Tư Thục **Việt-Nam Học-Đường** 58 Đặng-Tất Xóm Chiếu T.Đ

Đặc biệt sinh viên Quốc Nhân được giảm 20% học phí.

Trường TRƯỜNG-SƠN 129 Lê-văn-Duyệt Saigon

TOÁN LÝ-HÓA

1-6-64 4g chiều mở đệ Nhị

5-6-64 8g30 sáng mở Luyện thi Tú Tài nhàu 2

TRƯỜNG VĂN-HỌC

322 Phan thanh Giản — SAIGON

NIÊN KHÓA : 64-65

KHAI GIẢNG : 1-6-64

— GIÁO SƯ GIỎI — KỶ LUẬT NGHIÊM

— Phải ghi tên trước.

Lớp tối LÊ-BÁO-TỊNH Ngõ ba Trương-minh-Giảng Trương-tấn-Bửu

KHAI GIẢNG 1-6-64 (194)

Các lớp : THẤT — LỤC, NGŨ — TỨ, TAM — NHỊ

NỮ TRUNG-HỌC TƯ THỤC

ĐỨC-TRÍ

273, Võ-Tánh, Saigon — Đ. T. 24.284

1-6-1964

KHAI GIẢNG : Từ ĐỆ THẤT đến ĐỆ NHỊ

Các lớp Luyện thi Đệ Thất

Nhận nữ sinh NỘI-TRÚ

Chia buồn

Được tin rất trễ :

Bà : **PHAN-VĂN-VI**

nhũ danh TRƯƠNG-THỊ-CAM

thân mẫu bạn PHAN-MỸ-NHUT, Thủ quỹ Nghiệp đoàn Kỹ gia đã từ trần hồi 22-5 tại Phước Hải — Vĩnh Bình, hưởng thọ 85 tuổi, lễ an táng đã có hành hôm 24-5.

Xin thành thật chia buồn cùng bạn PHAN-MỸ-NHỰT và cầu chúc hương hồn Bác an vui nơi Lạc cảnh.

Nghiệp Đoàn Kỹ Gia và Ái Hữu Kỹ Gia

Quý bạn ưa thích

Chính-Luận ?

— Xin đừng mướn

Chính - Luận

và như thế là giết mòn

Chính - Luận

CÁO - PHÓ

Chúng tôi lấy làm đau đớn bảo tin cùng thân hàng quyến thuộc được biết :

Ông ĐÀO-NGUYÊN-QUANG

Chủ nhân nhà Sơn Vinh-Quang đã chung lại nhà số 120 Đề-Đốc Đông Khánh Chợlớn hồi 3 giờ sáng ngày 16 tháng 4 âm Giáp Thìn tức 27-5-1964. Hưởng thọ 50 tuổi.

Lễ an táng sẽ cử hành vào hồi 7 giờ 30 ngày thứ Sáu 29-5-1964 tại Bắc Việt Nghĩa Trang.

Tang gia đồng kính báo :

Các con : Đào-nguyên-Đào

— Đào-minh-Long

— Đào-khánh-Hải

— Đào-thị-Thơ

— Đào-thị-Anh

— Đào-thị-Sáng

— Đào-thị-Hạc

— Đào-thị-Hồng

Chồi đầu Đã qua phép Vĩnh-Bảo (Thuốc Lào) và các con

Bà qua-phụ Vĩnh - Bảo (Nhà Lạch) và các con

Anh Chị Em Ông Bà Đào-văn-Nhiên và các con

Các chú : Ông Bà Ng-văn-Dương và các con

— Văn-Nghệ (Nhà Sách) và các con

— Đào - thị - Lê, chồng và các con

— Đào-trọng-Ngân.

Tang gia đồng khấp báo

Học sinh trường THỦ-KHOA Chủ ý

Học sinh các lớp TAM-NHỊ và các lớp khác ở trường THỦ KHOA do G.S Huynh Ngọc Tuy vừa chuyển qua TÂN-THANH 2K Phạm hồng Thái Saigon xin hãy gấp chưa 2-6-64 để ghi tên nhập học và lấy chương chỉ.

Trung-Học **LÊ-QUÝ-ĐÔN** 210 Phan-đình-Phùng SAIGON — Đ.T. 25.318

KHAI GIẢNG 1-6-64 ★ Từ ĐỆ THẤT đến ĐỆ NHẤT

Trường sở mới xây cất, kiến trúc tân kỳ ❖ Phòng học rộng, thoáng mát

ĐẶC BIỆT : Chương trình Học Kèm (Etudes Surveillées) được áp dụng ngay đầu năm khóa này.

Xem danh sách giáo sư và học chi tiết tại văn phòng

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng RAO VẶT, từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.

Vespa-Lambretta

Mua gấp cao (cả những xe đang cần). Nhận gửi bán, lấy hoa hồng nhẹ. Sẵn có đủ loại xe trong bảo. **Tân Lợi** Saigon (đối diện chợ Trần Quốc Toản).

SAIGON SALON

264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi có nhiều rất nhiều xe **Lambretta mới về**, xin quý vị mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng ! Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhận, tại sao? đây có tất nhiều xe Vespa đã bán, nhưn mua xe trả tiền ngay.

Ronéo PHOTO-COPIE

Chụp lấy liền, máy tự động kỹ thuật bậc đại. Đã từ viện lối lạc, nhiều kinh nghiệm DÁC ĐHPM ; Chuyên làm sách giáo khoa, thesse và memoire cả chữ tựa in máy đặt tờ. Giá hạ, mau lẹ, đúng hẹn. Ronéo Lưu Hồng 216 Hai bà Trưng, Tandịnh — Saigon.

NGƯỜI LỊCH SỰ

Tìm bạn Lớp khưu vô

Phượng - Hoàng

Nhiều bước mơ, đẹp, lay bướm Đó các cô Phượng Hoàng, Thu Huyền và bạn Xuân Nguyên tan chỉ đến. Địa chỉ : 37A Nguyễn đình Chiểu Tân Định Saigon.

NHÀ HÀNG VIỆT NAM TÂN - BÌNH

118Bis Đại-lộ Cách Mạng (T.S.N.) Mở ngày từ : 16 giờ — 24 giờ.

Nổi danh Cháo Tôm, Cua Gà Sa, Cua Tay Cân, Canh Chua. Giành đẹp ngoài trời dưới những tàn tre thơ mộng.

Bán thật rẻ...

Bán gấp 1 máy lành 1 ngựa thật cũ bán đắm giá nhất đinh 12500đ 1 bước mọc tóc, mọc râu, lông nhau, chân mày v.v... của Nhơt (Thơ đàn mọc đây) Tốc bực trăng mọc thành đến khỏi nhuộm. Cơ cung chắc chắn mọc nhanh, ghé chơi thành xét mọc lẻ 3 ngày hết rụng. 1 chai mọc nhiều. CAM ĐOAN — Xin hỏi tên Chấp công hoạn bán của Đạo.

Mới về Cream Nhựt Bản tự tuyệt trắng cả, hết tàn nhang da hết khô. ĐẶC BIỆT : làm hết vết mun ở bụng, vết mặt, da vết trắng mau lẹ. tuyệt thân nhau Hồng Hoa nên tốc. ANH SINH (161 Tôn Thất Đạo (gần Nancy) — Xin hỏi biểu không ! CHAI KEO HUE KỲ SỰ TỐC bay một chai dầu SHAMPOOIN trừ gầu.

Trường LÊ-VĂN 28 Nguyễn bình Khiêm. Dakao Lớp Mẫu giáo Việt và Pháp tối tân nhất Việt Nam.

Cần một nữ bộ sinh quốc gia. Hái 443 Lê văn Duyệt hoặc 57B Tú Xương.

ĐỆ TAM A.B.

Toán Lý Hóa, Sinh ngữ (khóa 2 tháng). Mỗi 3-6-64 tại 135 Tiền quí Cáp Saigon.

Cần Thông dịch viên Anh Ngữ. Có bằng Lower và Thư ký đánh máy có bằng cấp PTM Hộp thơ 133 Saigon.

Khóa Hề cấp tốc

Dạy thích Sao, Tiêu, Mandoline, Piano, Guitare và Đàn Chỉ nhân dạy Phụ nữ, Nữ sinh, Trẻ em. Xin hỏi Cô Hương Huyện Trinh 276D Lê văn Duyệt Saigon.

KHIÊU VŨ

Dạy riêng từng người nhiều bước hợp thời. Do bà **BÍCH-HÔNG** hướng dẫn có đã dạy nhiều nơi 68/5A Trần quang Khải — **Tân Định**

Lớp cơm Tây

KHOÁ HỌ 1 THÁNG, mỗi khóa làm được 24 món bánh bước 24 món ăn. Chỉ dẫn tường tác. Thực tập ngày. Hồi Bà Lộc, 44 Lê Lợi Saigon.

LUYỆN THI IIè

Và các lớp 10e, 9e, 8e, 7e, Đa các Ng Giáo Viên Pháp chuyên luyện thi đàm soạn. Tại 336 Phan Thanh Giản Saigon có sẵn đưa rước.

Pháp văn Giáo sư Trung Nghĩa dạy riêng các bản thực hành cho từng nhóm sáng, chiều, tối nơi 60 Phạt Diệm Saigon.

Nhà vừa lập mở máy bán rẻ một vài 3 50x17, mới lộ, số 703, cuối đường Phan văn Trị, Gò vấp (phía chợ Cây Thị) giá xuất. 2 gạch bông, sàn rộng để xe hơi, điện, nước giếng, đất bán đắm, giá 70 ngàn.

Cần thêm 6 người thợ mộc biết làm cửa, gấp cửa. Hỏi « Đức Thanh » số 233N Bến Chương Dương — Saigon.

Thuê tàn thực gấp mà, phải chăng 7.000đ 1 tháng Hỏi 33 Võ đi Ngụy, Phú Nhuận.

Vespa Italy loại hảo, mới hết đợt EC 18, đự đăng tôn gấp 3992B D1 Trương minh Giảng Saigon.

Bán nhà ngay mặt tiền lớn ở Lý tính chiều ngang 4x14 thước. Trao nhà ngay.Hỏi 193 Petrus Ký Chợlớn.

Cần sang tiệm hớt tóc, đông khách, nơi thị tứ. Hỏi SÔNG MỚI, số 423 Phan thanh Giản Saigon.

Trường LÊ-VĂN 28 Nguyễn bình Khiêm. Dakao Lớp Mẫu giáo Việt và Pháp tối tân nhất Việt Nam.

Cần một nữ bộ sinh quốc gia. Hái 443 Lê văn Duyệt hoặc 57B Tú Xương.

ĐỆ TAM A.B.

Toán Lý Hóa, Sinh ngữ (khóa 2 tháng). Mỗi 3-6-64 tại 135 Tiền quí Cáp Saigon.

Cần Thông dịch viên Anh Ngữ. Có bằng Lower và Thư ký đánh máy có bằng cấp PTM Hộp thơ 133 Saigon.

Khóa Hề cấp tốc

Dạy thích Sao, Tiêu, Mandoline, Piano, Guitare và Đàn Chỉ nhân dạy Phụ nữ, Nữ sinh, Trẻ em. Xin hỏi Cô Hương Huyện Trinh 276D Lê văn Duyệt Saigon.

KHIÊU VŨ

Dạy riêng từng người nhiều bước hợp thời. Do bà **BÍCH-HÔNG** hướng dẫn có đã dạy nhiều nơi 68/5A Trần quang Khải — **Tân Định**

Lớp cơm Tây

KHOÁ HỌ 1 THÁNG, mỗi khóa làm được 24 món bánh bước 24 món ăn. Chỉ dẫn tường tác. Thực tập ngày. Hồi Bà Lộc, 44 Lê Lợi Saigon.

LUYỆN THI IIè

Và các lớp 10e, 9e, 8e, 7e, Đa các Ng Giáo Viên Pháp chuyên luyện thi đàm soạn. Tại 336 Phan Thanh Giản Saigon có sẵn đưa rước.

Pháp văn Giáo sư Trung Nghĩa dạy riêng các bản thực hành cho từng nhóm sáng, chiều, tối nơi 60 Phạt Diệm Saigon.

Nhà vừa lập mở máy bán rẻ một vài 3 50x17, mới lộ, số 703, cuối đường Phan văn Trị, Gò vấp (phía chợ Cây Thị) giá xuất. 2 gạch bông, sàn rộng để xe hơi, điện, nước giếng, đất bán đắm, giá 70 ngàn.

Cần thêm 6 người thợ mộc biết làm cửa, gấp cửa. Hỏi « Đức Thanh » số 233N Bến Chương Dương — Saigon.

Thuê tàn thực gấp mà, phải chăng 7.000đ 1 tháng Hỏi 33 Võ đi Ngụy, Phú Nhuận.

Vespa Italy loại hảo, mới hết đợt EC 18, đự đăng tôn gấp 3992B D1 Trương minh Giảng Saigon.

Bán nhà ngay mặt tiền lớn ở Lý tính chiều ngang 4x14 thước. Trao nhà ngay.Hỏi 193 Petrus Ký Chợlớn.

Cần sang tiệm hớt tóc, đông khách, nơi thị tứ. Hỏi SÔNG MỚI, số 423 Phan thanh Giản Saigon.

Hàm, Thụ

và Tư Thục HẠNH NGHĨA 42 Nguyễn-văn-Thành — Gia-Định bắt giới tân thể dạy đủ các lớp : có lớp riêng luyện thi Tú Tài, Trung Tâm Việt Đức (thi đậu nhiều).

Lớp tối Pháp Văn

Ngô Tư Tam Nhị và Thực hành Ký người. Gấp tận tâm. Kết quả chắc chắn. Hỏi 465 Hai Bà Trưng Tân Định ; 6g. — 9g. tối.

1 và 2 tháng 6??

C.S. **Y Phương** Bảo giáng LUYỆN THI ĐỆ THẤT (1965) **Toán Lý Hóa** (Ngũ, Tứ) tại trường HOÀI AN 73, Võ Tánh (Phú Nhuận)

Nhà bán Rộng, đắc cố sẵn điện nước đã tiện nghi. Hỏi 25/28B Bùi Chu Saigon.

40.000đ Cửa hàng buôn bán X X ? ? và 1 căn kiến trúc vững. Hỏi tiệm may số 15, Chợ Xóm Mới đường Đinh Lễ (Khánh-Hội).

Bán một biệt thự sang lạp có lầu và nhà xe 500.000đ. Hỏi 490/55 Nguyễn tri Phương Saigon.

Villa Phú Nhuận cho thuê cả, 4 phòng 2 người ở tiện đồ đạc, khu My Kiều yên tĩnh, có sân đỗ xe. Hỏi 20 đ. Trương minh Giảng.

Etudiante

ancienne M.C., institutrice expér. des cours donner leç. part. en Maths, Fra. Angl. gr. clas. 7e à 3e S'Adres. Melle My 313 Phan thanh Giản, Saigon.

Sang bán cho mướn 1 căn phố 3 lầu, 4.50x20 thước đường Trần hưng Đạo Chợlớn. Hỏi tại 85/1 Nguyễn cư Trinh — Saigon.

Cần Nhà

1 khóa ĐÁNH MÁY tại 27 Công Quỳnh ngay ngã tư Nguyễn cư Trinh Saigon Trường TRẦN HẢN NGÀ là nơi đã rút ra tân trong thời hạn kỳ lực với tên phí rất nhẹ 2000 3 tháng (có khóa 1 tháng) May VIỆT PHẤP ANH và V. thông nhất toàn mới. Dạy kỹ tận tâm kết quả chắc chắn.

P. 403 85 - EA 203 BF (Usagé) Bleu Elysée BR, cd Radio, BS Tract 11fig. BG-BJ. (thiet) Studebarker BU. Mercedes 190-BU-opel BU. Salon 415 Tran quy Cáp (Sg.)

Nữ sinh Trung học biến, nghiêm, nhận kèm trẻ tại gia Lực trở xuống. Quý ông bà nào rộng lòng giúp, thư về Lục 448/17 Trương minh Giảng Saigon.

Sang phở buôn bán gần trường ở khu Bà Tiền Định. H : 434 Hai bà Trưng Tel : 21.193

Cần gấp Hai cô chiều đài viên vui vẻ. Hỏi Quán Quốc Tuyết Lan 269 F Võ Tánh (Kế rạp Quốc Thanh).

Nhà bán Gạch hoa, compteur điện. 10m x 3m.60 593 Hai Bà Trưng Tân Định — Saigon.

Bán xe 403B toàn bảo. Hỏi 593 Hai Bà Trưng Tân Định — Saigon.

Lớp tư gia TOÁN LÝ HÓA

Tại 20/18 đường Kỳ Đồng. Dạy kèm riêng người lớn 3-7 lớp. Tứ Tài III khóa 2 (64). Các lớp Đệ Nhất Nhị — Tam — Tứ — Ngũ — Lục Dạy kèm thực hành. Tạo cảm bào chắc đỗ kết quả trong kỳ thi và ngành chuyên môn (có đạy chuyên Lý — Hóa — Tứ — Tam — Nhì cho người lớn).

Bán 3 cây phá gạch 7th X22th (1 cái lẻ) cách lộ 10 thước, bền vững, đủ đồ cưa. Giá 250.000đ. Hỏi 154/659-2 Vinh Viễn Saigon.

Cho mướn 1 biệt thự nhỏ đủ tiện nghi, có nhà xe, sân chơi. Hỏi 490/54 Ng-Tri-Phương (gần chợ Tân Q. Toàn).

Cần người Cần người quản lý kho ngân dùng đắc cho 1 tư sở, có thể chấp, lương 3.000đ, Hỏi 227 Công Lý Saigon (cạng Toàn chuyện)

Dạy hè Lycée

Tư Tiết đến 7g. Luyện thi vô 11e. Vô lớp trước Anglais Gr. Math Lý 10 học sinh tại 353 Tet Võ Tánh Saigon.

Nhường Vì đi xa, nhường lại 1 lớp học 2.500đ (thế chân 20 người). Hỏi Ô. An 48, Yên Đỗ Sàigòn từ 13 đến 15g.

CẦN sam, nữ đi cổ động bán sách và toàn bảo. Hỏi 60 A, Yên Đỗ Saigon (ưu tiên cho người đã ghi tên)

BỐ CÂU

1 đôi bồ câu lớn (Romain) ở phía Tây, rất giống, lớn, dài; tuyệt đẹp và một đôi bồ câu con (con của đôi lớn nhớp). Chú chim bồ câu không nuôi, giá rẻ, 232 Nguyễn Hoàng Chợlớn.

Cần 1 Khu Kỹ - Nghệ Saigon Trường TRẦN HẢN NGÀ là nơi đã rút ra tân trong thời hạn kỳ lực với tên phí rất nhẹ 2000 3 tháng (có khóa 1 tháng) May VIỆT PHẤP ANH và V. thông nhất toàn mới. Dạy kỹ tận tâm kết quả chắc chắn.

Giá tiền đăng RAO VẶT, từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.

Vespa-Lambretta

Mua gấp cao (cả những xe đang cần). Nhận gửi bán, lấy hoa hồng nhẹ. Sẵn có đủ loại xe trong bảo. **Tân Lợi** Saigon (đối diện chợ Trần Quốc Toản).

SAIGON SALON

264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi có nhiều rất nhiều xe **Lambretta mới về**, xin quý vị mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng ! Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhận, tại sao? đây có tất nhiều xe Vespa đã bán, nhưn mua xe trả tiền ngay.

Ronéo PHOTO-COPIE

Chụp lấy liền, máy tự động kỹ thuật bậc đại. Đã từ viện lối lạc, nhiều kinh nghiệm DÁC ĐHPM ; Chuyên làm sách giáo khoa, thesse và memoire cả chữ tựa in máy đặt tờ. Giá hạ, mau lẹ, đúng hẹn. Ronéo Lưu Hồng 216 Hai bà Trưng, Tandịnh — Saigon.

NGƯỜI LỊCH SỰ

Tìm bạn Lớp khưu vô

Phượng - Hoàng

Nhiều bước mơ, đẹp, lay bướm Đó các cô Phượng Hoàng, Thu Huyền và bạn Xuân Nguyên tan chỉ đến. Địa chỉ : 37A Nguyễn đình Chiểu Tân Định Saigon.

NHÀ HÀNG VIỆT NAM TÂN - BÌNH

118Bis Đại-lộ Cách Mạng (T.S.N.) Mở ngày từ : 16 giờ — 24 giờ.

Nổi danh Cháo Tôm, Cua Gà Sa, Cua Tay Cân, Canh Chua. Giành đẹp ngoài trời dưới những tàn tre thơ mộng.

Anh-Văn Special

Dạy riêng từng người từng nhóm người đã sinh đ. Do C.s. tốt nghiệp Đại học đẳng kinh nghiệm tận tâm xác nơi phương pháp giáo khóa thực tập tân tiến. Đề biểu nhơ lâu. Có mấy luyện giọng. Kết quả bảo đảm. Nơi học hết lớp và thuận tiện. Học Phí nhẹ. 177 Lê Thánh Tôn gần chợ SAIGON.

MUA-BÁN-ĐỔI

Nơi tập trung các loại xe hơi cũ và mới. Đây đủ các hiệu xe với giá tiền thích hợp của mọi người đi đinh. Muốn mua xe có bảo đảm, hoặc bán xe cũng nên nói lại **SALON MAYER** 12-20 Yên Đỗ, Tân định Saigon.

In tại nhà in 86 Lê-Lai — Saigon

Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT — Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỆN

Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyện

REX

Hoa Mộc Lan (Lady General Hua Mu Lan) Lang Be-Kim Hán-Châu Mục-Scope-Màu.Phụ đề Việt-Anh

ĐẠI NAM

Hoa Mộc Lan (Lady General Hua Mu Lan) Lang Be-Kim Hán-Châu Mục-Scope-Màu Phụ đề Việt-Anh

MAJESTIC SAIGON

Enclave de Rome — Romane Poderia — Guy Madison — Scope Màu — Tiếng Pháp — Phụ đề V.N.

EDEN SAIGON

Le pont (Chiếc cầu vĩ tuyến) Phim chiến tranh vĩ đại đã đoạt 4 giải thưởng Quốc tế

CASINO SAIGON

Le jour le plus long(Màu sương tạo anh hùng) Qui tụ nhiều tài tử thượng thặng quốc tế

VICTORY LE NGỌC

Màu sương tạo anh hùng (Le jour le plus long) với 42 Tài Tử thượng thặng Quốc. Tiếng Pháp.V.Hoa

PALACE CHỢLỚN

L'ile des filles Perdues (Nó là nhân tiên hoang đảo) Guy Madison M.Mercier. Scope. Màu. P.B.V.H.

KIM CHÂU

L'ile des filles perdues (Nó là nhân tiên hoang đảo) Guy Madison Scope-Màu-P.B.V.Hoa

KHẢI HOÀN

Màu sương tạo anh hùng (Le jour le plus long) với 42 Tài tử thượng thặng Quốc Tế-P.B.V.Hoa

DIỄN HỒNG

1) Seuls sont les indomptés Kirk Douglas-Pasatrisian — **2) Tâu ngàm nguyên tử** — Scope-Màu

NAM VIỆT

1) Seuls sont les indomptés. Kirk Douglas, Pasatrisian. **2) Tâu ngàm nguyên tử.** W. Pigeon-Scope.Màu

HỒNG BÀNG

1) Chống xâm lăng — 1 phim kháng chiến-Tiếng Việt — **2) Cộng Chúa và tôi**-Phim Hoạt-Tiếng Việt

VIỆT LONG

L'ile des filles perdues (Nó là nhân tiên Hoang đảo) Guy Madison Michèle Mercier-Scope-Màu-PBVN

LÊ LỢI

La Brune brulante (Mất đen cháy lòng